



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

16 ianuarie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 014/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 014/02 Cauza C-449/14 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 noiembrie 2016 – DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA/Comisia Europeană, Telefónica de España SA, Telefónica Móviles España SA, Regatul Spaniei, Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) [Recurs — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor în favoarea organismului public național de radiodifuziune — Obligații de serviciu public — Compensație — Articolul 106 alineatul (2) TFUE — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Modificarea modului de finanțare — Măsuri fiscale — Taxă impusă operatorilor de televiziune cu plată — Decizie prin care schema de ajutor modificată este declarată compatibilă cu piața internă — Luare în considerare a modului de finanțare — Existența unei legături de alocare obligatorii între taxă și schema de ajutor — Impactul direct al veniturii din taxă asupra cuantumului ajutorului — Acoperirea costurilor nete legate de îndeplinirea misiunii de serviciu public — Raport de concurență între persoana obligată la plata taxei și beneficiarul ajutorului — Denaturarea dreptului național] 2

2017/C 014/03	Cauza C-504/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Protecția naturii — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatele (2) și (3) și articolul 12 alineatul (1) literele (b) și (d) — Fauna și flora sălbatică — Conservarea habitatelor naturale — Broasca-țeastoasă marină Caretta caretta — Protecția broaștelor-țeostoase marine în Golful Kyparissia — Situl de importanță comunitară „Dunele din Kyparissia” — Protecția speciilor]	3
2017/C 014/04	Cauza C-2/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – DHL Express (Austria) GmbH/Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie (Trimitere preliminară — Directiva 97/67/CE — Articolul 9 — Servicii poștale în Uniunea Europeană — Obligația de a contribui la costurile operaționale ale autorității de reglementare din sectorul poștal — Întindere)	4
2017/C 014/05	Cauza C-30/15 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 noiembrie 2016 – Simba Toys GmbH & Co. KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Seven Towns Ltd (Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Marcă tridimensională în formă de cub cu suprafețe care au o structură grilată — Cerere de declarare a nulității — Respingerea cererii de declarare a nulității)	4
2017/C 014/06	Cauza C-156/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – „Private Equity Insurance Group” SIA/„Swedbank” AS (Trimitere preliminară — Directiva 2002/47/CE — Domeniu de aplicare — Noțiunile „garanție financiară”, „obligații financiare garantate” și „constituire” a unei garanții financiare — Posibilitate de a executa o garanție financiară independent de deschiderea unei proceduri de insolvență — Contract de cont curent care prevede o clauză de ipotecă mobilă financiară)	5
2017/C 014/07	Cauza C-174/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag – Țările de Jos) – Vereniging Openbare Bibliotheken/Stichting Leenrecht [Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Dreptul de închiriere și de împrumut al operelor protejate — Directiva 2006/115/CE — Articolul 1 alineatul (1) — Împrumutul de copii ale unor opere — Articolul 2 alineatul (1) — Împrumutul de obiecte — Împrumutul unei copii a unei cărți în format digital — Biblioteci publice]	6
2017/C 014/08	Cauza C-199/15: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ciclat Soc. Coop./Consp SpA, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture (Trimitere preliminară — Directiva 2004/18/CE — Articolul 45 — Articolele 49 și 56 TFUE — Achiziții publice — Condiții de excludere de la o procedură de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Obligații privind plata contribuțiilor la asigurările sociale — Document unic care atestă îndeplinirea obligațiilor în materia contribuțiilor la asigurările sociale — Rectificarea neregularităților)	7
2017/C 014/09	Cauza C-216/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH/Ruhrlandklinik gGmbH (Trimitere preliminară — Directiva 2008/104/CE — Munca prin agent de muncă temporară — Domeniu de aplicare — Noțiunea „lucrător” — Noțiunea „activitate economică” — Personal de îngrijire care nu este titular al unui contract de muncă, pus la dispoziția unei instituții de sănătate de către o asociație fără scop lucrativ)	7
2017/C 014/10	Cauza C-258/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Spania) – Gorka Salaberria Sorondo/Academia Vasca de Policía y Emergencias [Trimitere preliminară — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Articolul 2 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (1) — Discriminare pe motive de vârstă — Limitarea recrutării agenților Poliției comunității autonome Țara Bascilor la candidații care nu au împlinit vârsta de 35 de ani — Noțiunea „cerință profesională esențială și determinantă” — Obiectiv urmărit — Proporționalitate]	8

2017/C 014/11	Cauza C-268/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Fernand Ullens de Schooten/État belge (Trimitere preliminară — Libertăți fundamentale — Articolele 49, 56 și 63 TFUE — Situație în care toate elementele se limitează la interiorul unui stat membru — Răspunderea extracontractuală a unui stat membru pentru prejudicii cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii imputabile legiutorului național și instanțelor naționale)	9
2017/C 014/12	Cauza C-297/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Sø- og Handelsretten – Danemarca) – Ferring Lægemidler A/S, acționând în numele Ferring BV/Orifarm A/S [Trimitere preliminară — Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 7 alineatul (2) — Produse farmaceutice — Import paralel — Împărțirea piețelor — Necesitatea reambalării produsului care poartă marca — Produs farmaceutic introdus pe piața de export și pe piața de import de titularul mărcii cu aceleași tipuri de ambalaje]	9
2017/C 014/13	Cauza C-301/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Marc Soulier, Sara Doke/Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication (Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală și industrială — Directiva 2001/29/CE — Drept de autor și drepturi conexe — Articolele 2 și 3 — Drepturi de reproducere și de comunicare publică — Domeniu de aplicare — Cărți „indisponibile” care nu fac sau nu mai fac obiectul unei publicări — Reglementare națională care acordă unei societăți de gestiune colectivă exercitarea drepturilor de exploatare digitală în scopuri comerciale a cărților indisponibile — Presumpție legală privind acordul autorilor — Inexistența unui mecanism care să garanteze informarea efectivă și individualizată a autorilor)	10
2017/C 014/14	Cauzele conexe C-313/15 și C-530/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 noiembrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunal de commerce de Paris și de Conseil d'État – Franța) – Eco-Emballages SA/Sphère France SAS și alții (C-313/15), Melitta France SAS și alții/Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (C-530/15) [Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 94/62/CE — Articolul 3 — Ambalaje și deșeuri de ambalaje — Noțiune — Role, tuburi sau cilindri în jurul cărora sunt rulate produse flexibile („Mandrine”) — Directiva 2013/2/UE — Validitate — Modificare de către Comisia Europeană a listei exemplurilor de ambalaje care figurează în anexa I la Directiva 94/62/CE — Interpretare eronată a noțiunii „ambalaj” — Încălcarea competențelor de executare]	11
2017/C 014/15	Cauza C-316/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: Timothy Martin Hemming, care își desfășoară activitatea sub denumirea comercială „Simply Pleasure Ltd.” și alții/Westminster City Council [Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2006/123/CE — Articolul 13 alineatul (2) — Proceduri de autorizare — Noțiunea de taxe care pot decurge din cererea lor]	12
2017/C 014/16	Cauza C-348/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Stadt Wiener Neustadt/Niederösterreichische Landesregierung (Trimitere preliminară — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Directiva 85/337/CEE — Directiva 2011/92/UE — Domeniu de aplicare — Noțiunea „act legislativ special de drept intern” — Lipsa evaluării efectelor asupra mediului — Autorizație definitivă — Regularizare legislativă a posteriori a lipsei de evaluare a mediului — Principiul cooperării — Articolul 4 UE)	13
2017/C 014/17	Cauza C-417/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien – Austria) – Wolfgang Schmidt/Christiane Schmidt [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Competență judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Domeniu de aplicare — Articolul 24 punctul 1 primul paragraf — Competența exclusivă în materie de drepturi reale imobiliare — Articolul 7 punctul 1 litera (a) — Competențe speciale în materie contractuală — Acțiune având ca obiect anularea unui act de donație a unui imobil și radierea din cartea funciară a înscrierii unui drept de proprietate]	13

2017/C 014/18	Cauza C-432/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – Odvolací finanční ředitelství/Pavlna Bařtová [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 2 alineatul (1) litera (c) — Noțiunea „prestare de servicii efectuată cu titlu oneros” — Punerea unui cal la dispoziția unui organizator de curse hipice de către o persoană impozabilă — Evaluarea contraprestației — Dreptul de deducere a cheltuielilor legate de pregătirea pentru curse a cailor aparținând unei persoane impozabile — Cheltuieli generale legate de ansamblul activității economice — Punctul 14 din anexa III — Cota redusă de TVA aplicabilă drepturilor de utilizare a instalațiilor sportive — Aplicabilitate la exploatarea unor grajduri pentru cai de curse — Operațiune constituită dintr-o prestație unică sau din mai multe prestații independente]	14
2017/C 014/19	Cauza C-548/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – J. J. de Lange/Staatssecretaris van Financiën (Trimitere preliminară — Politica socială — Principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motive de vârstă — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolele 2, 3 și 6 — Domeniu de aplicare — Tratament diferențiat pe motive de vârstă — Legislație națională care plafonează deducerea cheltuielilor cu formarea efectuate după o anumită vârstă — Acces la formare profesională)	15
2017/C 014/20	Cauza C-452/16 PPU: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui Krzysztof Marek Poltorak [Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 1 alineatul (1) — Noțiunea „decizie judiciară” — Articolul 6 alineatul (1) — Noțiunea „autoritate judiciară emitentă” — Mandat european de arestare emis de Rikspolisstyrelsen (Direcția Generală a Poliției Naționale, Suedia) în scopul executării unei pedepse privative de libertate]	16
2017/C 014/21	Cauza C-453/16 PPU: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui Halil Ibrahim Özçelik [Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 8 alineatul (1) litera (c) — Noțiunea „mandat de arestare” — Noțiune autonomă de drept al Uniunii — Mandat de arestare național emis de un serviciu de poliție și validat de un procuror în scopul urmăririi penale]	17
2017/C 014/22	Cauza C-477/16 PPU: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui Ruslanas Kovalkovas [Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 1 alineatul (1) — Noțiunea „decizie judiciară” — Articolul 6 alineatul (1) — Noțiunea „autoritate judiciară emitentă” — Mandat european de arestare emis de Ministerul Justiției din Republica Lituania în scopul executării unei pedepse privative de libertate] . . .	17
2017/C 014/23	Cauzele conexe C-369/15-C-372/15: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunal Supremo – Spania) – Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15), Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15)/Administración del Estado [Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Metodă de alocare a cotelor cu titlu gratuit — Calcul al factorului de corecție transsectorial uniform — Decizia 2013/448/UE — Articolul 4 — Anexa II — Validitate — Aplicarea factorului de corecție transsectorial uniform instalațiilor din sectoarele expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon — Decizia 2011/278/UE — Articolul 10 alineatul (9) — Validitate]	18

2017/C 014/24	Cauza C-351/16 P: Recurs introdus la 24 iunie 2016 de 100 % Capri Italia Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 19 aprilie 2016 în cauza T-198/14, 100 % Capri Italia/EUIPO – IN.PRO. DI (100 % Capri)	19
2017/C 014/25	Cauza C-524/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte dei Conti (Italia) la 12 octombrie 2016 – Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/Francesco Faggiano	19
2017/C 014/26	Cauza C-525/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugalia) la 13 octombrie 2016 – Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A./ Autoridade da Concorrência	20
2017/C 014/27	Cauza C-526/16: Acțiune introdusă la 12 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Polonă . .	21
2017/C 014/28	Cauza C-527/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 14 octombrie 2016 – Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz	22
2017/C 014/29	Cauza C-528/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 17 octombrie 2016 – Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33, Fédération Nature et Progrès/Premier ministre, Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt	23
2017/C 014/30	Cauza C-530/16: Acțiune introdusă la 18 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Polonă . .	24
2017/C 014/31	Cauza C-542/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 26 octombrie 2016 – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag și alții/Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag	25
2017/C 014/32	Cauza C-544/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 28 octombrie 2016 – Marcandi Limited, cu denumirea comercială „Madbid”/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	26
2017/C 014/33	Cauza C-545/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 28 octombrie 2016 – Kubota (UK) Limited și EP Barrus Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	28
2017/C 014/34	Cauza C-579/16 P: Recurs introdus la 16 noiembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 septembrie 2016 în cauza T-386/14, Fih Holding și Fih Erhvervsbank/Comisia	28

Tribunalul

2017/C 014/35	Cauzele conexe T-649/13 și T-2/15: Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2016 – Ipatau/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Belarus — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Restricții privind intrarea și tranzitarea pe teritoriul Uniunii — Menținerea numelui reclamantului pe lista persoanelor vizate — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eroare de apreciere — Proporționalitate”)	30
2017/C 014/36	Cauza T-328/15 P: Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2016 – Alsteens/Comisia („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Prelungirea contractului — Limitarea duratei de prelungire a contractului — Dreptul la apărare”)	30

2017/C 014/37	Cauza T-349/15: Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – CG/EUIPO – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene P PRO PLAYER — Mărcile figurative anterioare ale Uniunii Europene și naționale P și P PROTECTIVE — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”)	31
2017/C 014/38	Cauza T-769/15: Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – SeNaPro/EUIPO – Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Dolokorn — Marca Uniunii Europene verbală anterioară DOLOPUR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	32
2017/C 014/39	Cauzele conexe T-268/15 și T-272/15: Ordonanța Tribunalului din 8 noiembrie 2016 – Apcoa Parking Holdings/EUIPO (PARKWAY) [„Marcă a Uniunii Europene — Cereri de înregistrare a mărcilor figurativă și verbală PARKWAY ale Uniunii Europene — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”] .	32
2017/C 014/40	Cauza T-455/15: Ordonanța Tribunalului din 26 octombrie 2016 – Vitra Collections/EUIPO – Consorzio Origini (Forma unui scaun) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Retragerea cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)	33
2017/C 014/41	Cauza T-602/15: Ordonanța Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Jenkinson/Consiliul și alții („Clauză compromisorie — Personal al misiunilor internaționale ale Uniunii — Contracte de muncă pe durată determinată succesive — Cerere de despăgubiri — Necompetență vădită — Inadmisibilitate vădită”) .	34
2017/C 014/42	Cauza T-41/16: Ordonanța Tribunalului din 12 octombrie 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry și alții/Comisia („Acțiune în anulare — Cerere de înregistrare a unei denumiri de origine protejate «Halloumi» sau «Hellim» — Scrisori ale Comisiei referitoare la participarea reclamantelor la procedura de opoziție în legătură cu procedura de înregistrare — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)	34
2017/C 014/43	Cauza T-116/16: Ordonanța Tribunalului din 27 octombrie 2016 – Port autonome du Centre et de l’Ouest și alții/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Impozit pe profit — Ajutoare acordate de Belgia în favoarea porturilor belgiene — Scrisoare a Comisiei prin care se propune adoptarea unor măsuri utile — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)	35
2017/C 014/44	Cauza T-405/16: Acțiune introdusă la 29 iulie 2016 – The Regents of the University of California/OCSP – Nador Cott Protection y CVVP (Tang Gold)	36
2017/C 014/45	Cauza T-701/16 P: Recurs introdus la 30 septembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 21 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-91/15, AV/Comisia	37
2017/C 014/46	Cauza T-747/16: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2016 – Vincenti/EUIPO	37
2017/C 014/47	Cauza T-752/16: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Novolipetsk Steel/Comisia	38
2017/C 014/48	Cauza T-753/16: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Severstal/Comisia	39
2017/C 014/49	Cauza T-754/16: Acțiune introdusă la 2 noiembrie 2016 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Reprezentarea conturului unei elipse)	40
2017/C 014/50	Cauza T-762/16: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2016 – ArcelorMittal Belval & Differdange și ThyssenKrupp Steel Europe/ECHA	41

2017/C 014/51	Cauza T-764/16: Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2016 – Paulini/BCE	42
2017/C 014/52	Cauza T-769/16: Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2016 – Picard/Comisia	44
2017/C 014/53	Cauza T-771/16: Acțiune introdusă la 24 octombrie 2016 – Toontrack Music/EUIPO (EZMIX)	45
2017/C 014/54	Cauza T-776/16: Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2016 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell.)	45
2017/C 014/55	Cauza T-777/16: Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2016 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)	46
2017/C 014/56	Cauza T-779/16: Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2016 – Rühland/EUIPO – 8 seasons design (Leuchten)	46
2017/C 014/57	Cauza T-781/16: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Puma și alții/Comisia	47
2017/C 014/58	Cauza T-782/16: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Timberland Europe/Comisia	48
2017/C 014/59	Cauza T-788/16: Acțiune introdusă la 10 noiembrie 2016 – De Geoffroy și alții/Parlamentul	49
2017/C 014/60	Cauza T-789/16: Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2016 – InvoiceAuction B2B/EUIPO (INVOICE AUCTION)	50
2017/C 014/61	Cauza T-790/16: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – C & J Clark International/Comisia	51
2017/C 014/62	Cauza T-791/16: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – Real Madrid Club de Fútbol/Comisia	52
2017/C 014/63	Cauza T-806/16: Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2016 – Agricola J.M./EUIPO – Torres (CLOS DE LA TORRE)	53
2017/C 014/64	Cauza T-808/16: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – Jean Patou Worldwide/EUIPO – Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)	54
2017/C 014/65	Cauza T-815/16: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2016 – For Tune/EUIPO – Simplicity trade (opus AETERNATUM)	55
2017/C 014/66	Cauza T-392/16: Ordonanța Tribunalului din 13 octombrie 2016 – Axiom/Parlamentul	55
2017/C 014/67	Cauza T-565/16: Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 octombrie 2016 – Maubert/Consiliul	55

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2017/C 014/01)***Ultima publicație**

JO C 6, 9.1.2017

Publicații anterioare

JO C 475, 19.12.2016

JO C 462, 12.12.2016

JO C 454, 5.12.2016

JO C 441, 28.11.2016

JO C 428, 21.11.2016

JO C 419, 14.11.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 noiembrie 2016 – DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA/ Comisia Europeană, Telefónica de España SA, Telefónica Móviles España SA, Regatul Spaniei, Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE)

(Cauza C-449/14 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor în favoarea organismului public național de radiodifuziune — Obligații de serviciu public — Compensație — Articolul 106 alineatul (2) TFUE — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Modificarea modului de finanțare — Măsuri fiscale — Taxă impusă operatorilor de televiziune cu plată — Decizie prin care schema de ajutor modificată este declarată compatibilă cu piața internă — Luare în considerare a modului de finanțare — Existența unei legături de alocare obligatorii între taxă și schema de ajutor — Impactul direct al veniturii din taxă asupra cuantumului ajutorului — Acoperirea costurilor nete legate de îndeplinirea misiunii de serviciu public — Raport de concurență între persoana obligată la plata taxei și beneficiarul ajutorului — Denaturarea dreptului național]

(2017/C 014/02)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA (reprezentanți: H. Brokelmann și M. Ganino, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Urraca Caviedes, B. Stromsky și G. Valero Jordana, agenți), Telefónica de España SA, Telefónica Móviles España SA (reprezentanți: F. González Díaz, F. Salerno și V. Romero Algarra, avocați), Regatul Spaniei (reprezentant: A. Sampol Pucurull, agent), Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) (reprezentanți: A. Martínez Sánchez și J. Rodríguez Ordóñez, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă DTS Distribuidora de Televisión Digital SA să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul recursului principal.
- 3) Obligă Telefónica de España SA și Telefónica Móviles España SA să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul recursului incident.
- 4) Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) și Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 395, 10.11.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-504/14) ⁽¹⁾****[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Protecția naturii — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatele (2) și (3) și articolul 12 alineatul (1) literele (b) și (d) — Fauna și flora sălbatică — Conservarea habitatelor naturale — Broasca-țestoasă marină *Caretta caretta* — Protecția broaștelor-țestoase marine în Golful Kyparissia — Situl de importanță comunitară „Dunele din Kyparissia” — Protecția speciilor]**

(2017/C 014/03)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și C. Hermes, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent)

Dispozitivul

1) Republica Elenă,

- întrucât a tolerat construirea de case la Agiannaki (Grecia) în cursul anului 2010, utilizarea fără o încădrare suficientă a altor case la Agiannaki datând din anul 2006 și începerea lucrărilor de construire a 50 de reședințe situate între Agiannaki și Elaia (Grecia) și întrucât a autorizat construirea a 3 reședințe de vacanță la Vounaki (Grecia) în cursul anului 2012;
- întrucât a tolerat dezvoltarea infrastructurilor de acces la plaja situată în aria Kyparissia (Grecia), și anume deschiderea a cinci drumuri noi spre plaja de la Agiannaki, precum și asfaltarea unor căi de acces și drumuri existente;
- întrucât nu a adoptat măsuri suficiente pentru a asigura respectarea interdicției de campare neautorizată în apropierea plajei de la Kalo Nero (Grecia) și la Elaia;
- întrucât nu a adoptat măsurile necesare pentru a limita exploatarea barurilor situate între Elaia și Kalo Nero, pe plajele unde se reproduc broaștele-țestoase marine *Caretta caretta*, și întrucât nu a vegheat ca poluările cauzate de barurile respective să nu perturbe aceste specii;
- întrucât nu a adoptat, în interiorul ariei Kyparissia, măsurile necesare pentru a reduce prezența mobilierului și a diverselor instalații pe plajele unde se reproduc broaștele-țestoase marine *Caretta caretta* și întrucât a autorizat construirea unei platforme lângă hotelul Messina Mare;
- întrucât nu a adoptat măsurile necesare pentru a limita suficient poluarea luminoasă care afectează plajele situate în aria Kyparissia unde se reproduc broaștele-țestoase marine *Caretta caretta* și
- întrucât nu a adoptat măsurile necesare pentru a restrânge suficient activitățile de pescuit de-a lungul plajelor situate în aria Kyparissia unde se reproduc broaștele-țestoase marine *Caretta caretta*,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006.

2) Întrucât a eliberat autorizații de construcție pentru case construite în cursul anului 2010 la Agiannaki, pentru 3 reședințe de vacanță la Vounaki în cursul anului 2012 și pentru construirea unei platforme lângă hotelul Messina Mare, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43.

3) Republica Elenă,

- întrucât nu a adoptat un cadru legislativ și de reglementare complet, coerent și strict privind protecția broaștei-țestoase marine *Caretta caretta* în interiorul ariei Kyparissia;
- întrucât nu a adoptat în termenul prevăzut toate măsurile concrete necesare pentru a evita perturbarea intenționată a broaștei-țestoase marine *Caretta caretta* în perioada de reproducere a acestei specii și

— întrucât nu a adoptat măsurile necesare pentru a impune respectarea interdicției de deteriorare sau de distrugere a siturilor de reproducere ale speciei menționate,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 alineatul (1) literele (b) și (d) din Directiva 92/43.

4) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.

5) Comisia Europeană și Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – DHL Express (Austria) GmbH/Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

(Cauza C-2/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 97/67/CE — Articolul 9 — Servicii poștale în Uniunea Europeană — Obligația de a contribui la costurile operaționale ale autorității de reglementare din sectorul poștal — Întindere)

(2017/C 014/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DHL Express (Austria) GmbH

Pârâte: Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

Dispozitivul

Articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf a patra liniuță din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008, trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care le impune tuturor furnizorilor din sectorul poștal, inclusiv celor care nu furnizează servicii poștale care intră în sfera serviciului universal, obligația de a contribui la finanțarea autorității de reglementare responsabile de acest sector.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 noiembrie 2016 – Simba Toys GmbH & Co. KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Seven Towns Ltd

(Cauza C-30/15 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Marcă tridimensională în formă de cub cu suprafețe care au o structură grilată — Cerere de declarare a nulității — Respingerea cererii de declarare a nulității)

(2017/C 014/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Simba Toys GmbH & Co. KG (reprezentant: O. Ruhl, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Botis și A. Folliard-Monguiral, agenți), Seven Towns Ltd (reprezentanți: K. Szamosi și M. Borbás, ügyvédek)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 25 noiembrie 2014, *Simba Toys/OAPI – Seven Towns* (Forma unui cub cu suprafețe care au o structură grilată) (T-450/09, EU:T:2014:983).
- 2) Anulează decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 1 septembrie 2009 (cauza R 1526/2008-2), privind o procedură de declarare a nulității între *Simba Toys GmbH & Co. KG* și *Seven Towns Ltd.*
- 3) *Seven Towns Ltd.* și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală sunt obligați să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de *Simba Toys GmbH & Co. KG* aferente atât procedurii în primă instanță în cauza T-450/09, cât și procedurii de recurs.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa – Letonia) – „Private Equity Insurance Group” SIA/„Swedbank” AS

(Cauza C-156/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2002/47/CE — Domeniu de aplicare — Noțiunile „garanție financiară”, „obligații financiare garantate” și „constituire” a unei garanții financiare — Posibilitate de a executa o garanție financiară independent de deschiderea unei proceduri de insolvență — Contract de cont curent care prevede o clauză de ipotecă mobilă financiară)

(2017/C 014/06)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Recurentă: „Private Equity Insurance Group” SIA

Intimată: „Swedbank” AS

Dispozitivul

Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară trebuie interpretată în sensul că nu conferă beneficiarului unei garanții financiare precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia asupra fondurilor depuse într-un cont bancar se constituie o ipotecă mobilă a băncii pentru a garanta toate creanțele acestuia împotriva titularului contului, dreptul de a executa această garanție independent de deschiderea unei proceduri de insolvență față de cel care constituie garanția decât dacă, pe de o parte, fondurile care fac obiectul garanției menționate au fost vărsate în contul în cauză înaintea deschiderii acestei proceduri sau dacă fondurile respective au fost vărsate în acesta în ziua deschiderii menționate, având în vedere că banca a dovedit că nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască faptul că respectiva procedură a fost deschisă, și dacă, pe de altă parte, titularul contului respectiv a fost împiedicat să dispună de fondurile menționate după vărsarea lor în același cont.

⁽¹⁾ JO C 198, 15.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag – Țările de Jos) – Vereniging Openbare Bibliotheken/Stichting Leenrecht

(Cauza C-174/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Dreptul de închiriere și de împrumut al operelor protejate — Directiva 2006/115/CE — Articolul 1 alineatul (1) — Împrumutul de copii ale unor opere — Articolul 2 alineatul (1) — Împrumutul de obiecte — Împrumutul unei copii a unei cărți în format digital — Biblioteci publice]

(2017/C 014/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vereniging Openbare Bibliotheken

Pârâtă: Stichting Leenrecht

cu participarea: Vereniging Nederlands Uitgeversverbond, Stichting LIRA, Stichting Pictoright

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1), articolul 2 alineatul (1) litera (b) și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale trebuie interpretate în sensul că noțiunea „împrumut” în sensul acestor dispoziții include și împrumutul unei copii a unei cărți în format digital atunci când acest împrumut este efectuat prin plasarea respectivei copii pe serverul unei biblioteci publice și permițând unui utilizator să reproducă această copie prin descărcare pe propriul calculator, în condițiile în care doar o singură copie poate fi descărcată în perioada de împrumut, iar după expirarea acestei perioade copia descărcată de utilizator nu mai poate fi utilizată de acesta.
- 2) Dreptul Uniunii și în special articolul 6 din Directiva 2006/115 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să supună aplicarea articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2006/115 condiției ca o copie a cărții în format digital pusă la dispoziție de biblioteca publică să fi fost pusă în circulație printr-o primă vânzare sau printr-un prim altfel de transfer al proprietății acestei copii în Uniunea Europeană de către titularul dreptului de distribuție publică sau cu acordul acestuia, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională.
- 3) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2006/115 trebuie interpretat în sensul că se opune ca derogarea pentru împrumutul public pe care o prevede să se aplice punerii la dispoziție de către o bibliotecă publică a unei copii a unei cărți în format digital în cazul în care această copie a fost obținută din surse nelegale.

⁽¹⁾ JO C 213, 29.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ciclat Soc. Coop./Consip SpA, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Cauza C-199/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2004/18/CE — Articolul 45 — Articolele 49 și 56 TFUE — Achiziții publice — Condiții de excludere de la o procedură de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Obligații privind plata contribuțiilor la asigurările sociale — Document unic care atestă îndeplinirea obligațiilor în materia contribuțiilor la asigurările sociale — Rectificarea neregularităților)

(2017/C 014/08)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Ciclat Soc. Coop.

Intimate: Consip SpA, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

cu participarea: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Team Service SCARL, în calitate de mandatar al ATI-Snam Lazio Sud Srl și al Ati-Linda Srl, Consorzio Servizi Integrati

Dispozitivul

Articolul 45 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care obligă autoritatea contractantă să considere drept motiv de excludere încălcarea în materia plății contribuțiilor la asigurările sociale, constatată printr-un certificat solicitat din oficiu de autoritatea contractantă și eliberat de organisme de asigurări sociale, în cazul în care această încălcare exista la data participării la o cerere de ofertă, chiar dacă nu mai exista la data atribuirii sau a verificării din oficiu de către autoritatea contractantă.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – Betriebsrat der Ruhrländlinik gGmbH/Ruhrlandklinik gGmbH

(Cauza C-216/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2008/104/CE — Munca prin agent de muncă temporară — Domeniu de aplicare — Noțiunea „lucrător” — Noțiunea „activitate economică” — Personal de îngrijire care nu este titular al unui contract de muncă, pus la dispoziția unei instituții de sănătate de către o asociație fără scop lucrativ)

(2017/C 014/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH

Pârâtă: Ruhrlandklinik gGmbH

Dispozitivul

Articolul 1 alineatele (1) și (2) din Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al directivei respective punerea la dispoziția unei întreprinderi utilizatoare de către o asociație fără scop lucrativ a unuia dintre membrii săi, în schimbul unei indemnizații financiare, pentru a-i furniza, cu titlu principal și sub îndrumarea acesteia din urmă, o prestație de muncă în schimbul unei remunerații, în condițiile în care respectivul membru este protejat în acest temei în statul membru în cauză, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere, și aceasta în pofida faptului că membrul menționat nu are calitatea de lucrător în dreptul național pentru motivul că nu a încheiat un contract de muncă cu asociația amintită.

⁽¹⁾ JO C 270, 17.8.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Spania) – Gorka Salaberria Sorondo/Academia Vasca de Policía y Emergencias

(Cauza C-258/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Articolul 2 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (1) — Discriminare pe motive de vârstă — Limitarea recrutării agenților Poliției comunității autonome Țara Bascilor la candidații care nu au împlinit vârsta de 35 de ani — Noțiunea „cerință profesională esențială și determinantă” — Obiectiv urmărit — Proporționalitate]

(2017/C 014/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamant: Gorka Salaberria Sorondo

Pârâtă: Academia Vasca de Policía y Emergencias

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din aceasta trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia candidații la posturile de agenți ai unui corp de poliție care asigură ansamblul funcțiilor operaționale sau executive care revin acestuia trebuie să nu fi împlinit vârsta de 35 de ani.

⁽¹⁾ JO C 270, 17.8.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Fernand Ullens de Schooten/État belge

(Cauza C-268/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libertăți fundamentale — Articolele 49, 56 și 63 TFUE — Situație în care toate elementele se limitează la interiorul unui stat membru — Răspunderea extracontractuală a unui stat membru pentru prejudicii cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii imputabile legiitorului național și instanțelor naționale)

(2017/C 014/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: Fernand Ullens de Schooten

Pârât: État belge

Dispozitivul

Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că regimul răspunderii extracontractuale a unui stat membru pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea acestui drept nu are vocația de a se aplica în prezența unui prejudiciu pretins cauzat unui particular ca urmare a unei pretinse încălcări a unei libertăți fundamentale, prevăzută la articolul 49, 56 sau 63 TFUE, de către o reglementare națională aplicabilă fără deosebire resortisanților naționali și resortisanților altor state membre, în cazul în care, într-o situație în care toate elementele se limitează la interiorul unui stat membru, nu există nicio legătură între obiectul sau circumstanțele litigiului principal și aceste articole.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Sø- og Handelsretten – Danemarca) – Ferring Lægemedler A/S, acționând în numele Ferring BV/ Orifarm A/S

(Cauza C-297/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 7 alineatul (2) — Produse farmaceutice — Import paralel — Împărțirea piețelor — Necesitatea reambalării produsului care poartă marca — Produs farmaceutic introdus pe piața de export și pe piața de import de titularul mărcii cu aceleași tipuri de ambalaje]

(2017/C 014/12)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Sø- og Handelsretten

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ferring Lægemedler A/S, acționând în numele Ferring BV

Pârâtă: Orifarm A/S

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că titularul unei mărci se poate opune comercializării în continuare a unui medicament de către un importator paralel atunci când acesta din urmă a reambalat medicamentul respectiv într-un ambalaj nou și a reaplicat marca pe acesta, întrucât, pe de o parte, medicamentul în cauză poate fi comercializat în statul de import parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 în același ambalaj în care produsul respectiv este comercializat în statul de export parte la Acordul privind Spațiul Economic European și, pe de altă parte, importatorul nu a demonstrat că produsul importat poate fi comercializat numai pe o parte limitată a pieței statului de import, ceea ce este de competența instanței de trimitere să verifice.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Marc Soulier, Sara Doke/Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

(Cauza C-301/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală și industrială — Directiva 2001/29/CE — Drept de autor și drepturi conexe — Articolele 2 și 3 — Drepturi de reproducere și de comunicare publică — Domeniu de aplicare — Cărți „indisponibile” care nu fac sau nu mai fac obiectul unei publicări — Reglementare națională care acordă unei societăți de gestiune colectivă exercitarea drepturilor de exploatare digitală în scopuri comerciale a cărților indisponibile — Prezumție legală privind acordul autorilor — Inexistența unui mecanism care să garanteze informarea efectivă și individualizată a autorilor)

(2017/C 014/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Marc Soulier, Sara Doke

Pârâți: Premier ministre, Ministre de la Culture et de la Communication

cu participarea: Société française des intérêts des auteurs de l'écrit (SOFIA), Joëlle Wintrebert și alții

Dispozitivul

Articolul 2 litera (a) și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretate în sensul că se opun posibilității ca o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal să acorde unei societăți autorizate de colectare și de distribuire a drepturilor de autor exercitarea dreptului de a autoriza reproducerea și comunicarea publică în format digital a cărților așa-zise „indisponibile”, altfel spus acele cărți publicate în Franța anterior datei de 1 ianuarie 2001 care nu mai fac obiectul unei difuzări comerciale și nici al unei publicări în format tipărit sau digital, acordând totodată autorilor cărților respective sau avânzilor-cauză ai acestora dreptul de a se opune sau de a pune capăt acestei exercitări în condițiile definite de reglementarea în cauză.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 noiembrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunal de commerce de Paris și de Conseil d'État – Franța) – Eco-Emballages SA/Sphère France SAS și alții (C-313/15), Melitta France SAS și alții/Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (C-530/15)

(Cauzele conexe C-313/15 și C-530/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 94/62/CE — Articolul 3 — Ambalaje și deșeuri de ambalaje — Noțiune — Role, tuburi sau cilindri în jurul cărora sunt rulate produse flexibile („Mandrine”) — Directiva 2013/2/UE — Validitate — Modificare de către Comisia Europeană a listei exemplurilor de ambalaje care figurează în anexa I la Directiva 94/62/CE — Interpretare eronată a noțiunii „ambalaj” — Încălcarea competențelor de executare]

(2017/C 014/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État

Părțile din procedura principală

(Cauza C-313/15)

Reclamantă: Eco-Emballages SA

Pârâte: Sphère France SAS, Carrefour Import SAS, SCA Tissue France SAS, Melitta France SAS, SCA Hygiène Products SAS, Wepa France SAS, fostă Wepa Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Délipapier SAS, Scamark SAS, CMC France SARL, Schweitzer SAS, Paul Hartmann SA, Wepa France SAS, fostă Wepa Lille SAS, Système U Centrale Nationale SA, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS

cu participarea: Group'Hygiène syndicat professionnel (C-313/15)

(Cauza C-530/15)

Reclamante: Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Délipapier SAS, Gopack SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Kimberly-Clark SAS, Wepa France SAS, fostă Lucart France, Paul Hartmann SA, SCA Hygiène Products SAS, SCA Tissue France SAS, Group'Hygiène syndicat professionnel

Pârât: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

cu participarea: Industrie Cartarie Tronchetti France SAS (C-530/15)

Dispozitivul

Articolul 3 punctul 1 din Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004, trebuie interpretat în sensul că mandrinele sub formă de rolă, de tub sau de cilindru în jurul cărora sunt înfășurate materiale flexibile vândute consumatorilor constituie „ambalaje” în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.
JO C 414, 14.12.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: Timothy Martin Hemming, care își desfășoară activitatea sub denumirea comercială „Simply Pleasure Ltd.” și alții/ Westminster City Council

(Cauza C-316/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2006/123/CE — Articolul 13 alineatul (2) — Proceduri de autorizare — Noțiunea de taxe care pot decurge din cererea lor]

(2017/C 014/15)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Reclamanți: The Queen, la cererea: Timothy Martin Hemming, care își desfășoară activitatea sub denumirea comercială „Simply Pleasure Ltd”, James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatisle Ltd, care își desfășoară activitatea sub denumirea comercială „Janus”, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd, Swish Publications Ltd

Pârât: Westminster City Council

cu participarea: The Architects’ Registration Board, The Solicitors’ Regulation Authority, The Bar Standards Board, The Care Quality Commission, The Farriers’ Registration Council, The Law Society, The Bar Council, The Local Government Association, Her Majesty’s Treasury

Dispozitivul

Articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretat în sensul că se opune, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, cerinței de a plăti, în momentul introducerii unei cereri de acordare sau de reînnoire a unei autorizații, o taxă din care o parte corespunde costurilor legate de gestionarea și de asigurarea punerii în aplicare a regimului de autorizare vizat, chiar dacă această parte este recuperabilă în cazul respingerii acestei cereri.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Stadt Wiener Neustadt/Niederösterreichische Landesregierung

(Cauza C-348/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Directiva 85/337/CEE — Directiva 2011/92/UE — Domeniu de aplicare — Noțiunea „act legislativ special de drept intern” — Lipsa evaluării efectelor asupra mediului — Autorizație definitivă — Regularizare legislativă a posteriori a lipsei de evaluare a mediului — Principiul cooperării — Articolul 4 UE)

(2017/C 014/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Stadt Wiener Neustadt

Parte interesată: Niederösterreichische Landesregierung

Autoritate pârâtă: A.S.A. Abfall Service AG

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (5) din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997, trebuie interpretat în sensul că nu exclude din domeniul de aplicare al acesteia un proiect vizat de o dispoziție legislativă precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un proiect care a făcut obiectul unei decizii adoptate cu încălcarea obligației de evaluare a efectelor sale asupra mediului, pentru care termenul de introducere a acțiunii în anulare a expirat, trebuie considerat autorizat în mod legal. Dreptul Uniunii se opune unei asemenea dispoziții legislative, în măsura în care prevede că o evaluare prealabilă a efectelor asupra mediului trebuie considerată realizată pentru un asemenea proiect.

⁽¹⁾ JO C 363, 3.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien – Austria) – Wolfgang Schmidt/Christiane Schmidt

(Cauza C-417/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Competență judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Domeniu de aplicare — Articolul 24 punctul 1 primul paragraf — Competența exclusivă în materie de drepturi reale imobiliare — Articolul 7 punctul 1 litera (a) — Competențe speciale în materie contractuală — Acțiune având ca obiect anularea unui act de donație a unui imobil și radierea din cartea funciară a înscrierii unui drept de proprietate]

(2017/C 014/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: Wolfgang Schmidt

Pârâtă: Christiane Schmidt

Dispozitivul

Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretate în sensul că o acțiune în anularea unui act de donație a unui imobil pentru lipsa capacității de a contracta a donatorului nu ține de competența exclusivă a instanței din statul membru pe teritoriul căruia este situat imobilul, prevăzută la articolul 24 punctul 1 din Regulamentul nr. 1215/2012, ci de competența specială prevăzută la articolul 7 punctul 1 litera (a) din același regulament.

O acțiune în radiere din cartea funciară a mențiunilor referitoare la dreptul de proprietate al donatarului ține de competența exclusivă prevăzută la articolul 24 punctul 1 din același regulament.

⁽¹⁾ JO C 363, 3.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – Odvolací finanční ředitelství/Pavĺína Bařtová

(Cauza C-432/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 2 alineatul (1) litera (c) — Noțiunea „prestare de servicii efectuată cu titlu oneros” — Punerea unui cal la dispoziția unui organizator de curse hipice de către o persoană impozabilă — Evaluarea contraprestației — Dreptul de deducere a cheltuielilor legate de pregătirea pentru curse a cailor aparținând unei persoane impozabile — Cheltuieli generale legate de ansamblul activității economice — Punctul 14 din anexa III — Cota redusă de TVA aplicabilă drepturilor de utilizare a instalațiilor sportive — Aplicabilitate la exploatarea unor grajduri pentru cai de curse — Operațiune constituită dintr-o prestație unică sau din mai multe prestații independente]

(2017/C 014/18)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Recurentă: Odvolací finanční ředitelství

Intimată: Pavĺína Bařtová

Dispozitivul

- 1) *Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că nu constituie o prestare de servicii efectuată cu titlu oneros, în sensul acestei dispoziții, punerea la dispoziția organizatorului unei curse hipice a unui cal de către proprietarul său, persoană impozabilă în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, pentru participarea calului în cauză la această cursă, în ipoteza în care aceasta nu ar da naștere plății unei taxe de participare sau altei remunerații directe și în care numai proprietarii cailor care au ocupat locuri fruntașe în clasamentul de sosire al cursei primesc un premiu în bani, eventual stabilit în prealabil. În schimb, o astfel de punere la dispoziție a unui cal constituie o prestare de servicii efectuată cu titlu oneros în ipoteza în care aceasta dă naștere plății unei remunerații de către organizator, indiferent de locul ocupat de calul în cauză în clasamentul de sosire al cursei.*
- 2) *Directiva 2006/112 trebuie interpretată în sensul că un drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată achitată în amonte în cadrul operațiunilor referitoare la pregătirea și la participarea la curse hipice ale cailor aparținând persoanei impozabile, care crește și antrenează propriii cai de curse, precum și cailor proprietarilor terți, ia naștere pentru motivul că cheltuielile aferente acestor operațiuni sunt incluse în cheltuielile generale asociate activității economice a acesteia, cu condiția ca cheltuielile efectuate pentru fiecare dintre operațiunile în cauză să prezinte o legătură directă și imediată cu ansamblul acestei activități. Această situație se regăsește dacă costurile astfel ocazionate sunt aferente cailor de curse efectiv destinați vânzării sau dacă participarea cailor în cauză la curse este, din punct de vedere obiectiv, un mijloc de a promova activitatea economică, verificarea acestor aspecte fiind de competența instanței de trimitere.*

În ipoteza în care un astfel de drept de deducere există, premiul în bani eventual câștigat de persoana impozabilă ca urmare a locului ocupat de unul dintre cailor săi în clasamentul de sosire al unei curse hipice nu trebuie inclus în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată.
- 3) *Articolul 98 din Directiva 2006/112 coroborat cu punctul 14 din anexa III la această directivă trebuie interpretat în sensul că o prestare de servicii complexă unică, alcătuită din mai multe elemente care au legătură în special cu antrenarea cailor, cu utilizarea instalațiilor sportive, cu adăpostirea cailor în grajduri, cu hrănirea și cu alte îngrijiri acordate cailor, nu poate fi supusă unei cote reduse a taxei pe valoarea adăugată atunci când utilizarea instalațiilor sportive în sensul punctului 14 din anexa III la această directivă și antrenarea cailor constituie două elemente echivalente ale acestei prestații complexe sau atunci când antrenarea cailor constituie elementul principal al prestației în cauză, aprecierea acestor aspecte fiind de competența instanței de trimitere.*

⁽¹⁾ JO C 371, 9.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – J. J. de Lange/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-548/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motive de vârstă — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolele 2, 3 și 6 — Domeniu de aplicare — Tratament diferențiat pe motive de vârstă — Legislație națională care plafonează deducerea cheltuielilor cu formarea efectuate după o anumită vârstă — Acces la formare profesională)

(2017/C 014/19)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: J. J. de Lange

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că un regim de impozitare precum cel în discuție în litigiul principal, care prevede că tratamentul fiscal al cheltuielilor cu formarea profesională efectuate de o persoană diferă în funcție de vârsta sa, intră în domeniul de aplicare material al acestei directive în măsura în care urmărește să favorizeze accesul la formare al tinerilor.
- 2) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui regim de impozitare precum cel în discuție în litigiul principal, care permite persoanelor care nu au împlinit vârsta de 30 de ani să deducă integral, în anumite condiții, cheltuielile cu formarea profesională din veniturile lor impozabile, în timp ce acest drept de deducere este limitat pentru persoanele care au împlinit vârsta respectivă, în măsura în care, pe de o parte, acest regim este justificat în mod obiectiv și rezonabil de un obiectiv legitim de politică a ocupării forței de muncă și a pieței muncii și, pe de altă parte, mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt adecvate și necesare. Instanței de trimitere îi revine sarcina de a verifica dacă această situație se regăsește în cauza principală.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de
Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis
împotriva lui Krzysztof Marek Poltorak**

(Cauza C-452/16 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în
materie penală — Mandat european de arestare — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 1 alineatul
(1) — Noțiunea „decizie judiciară” — Articolul 6 alineatul (1) — Noțiunea „autoritate judiciară
emitentă” — Mandat european de arestare emis de Rikspolisstyrelsen (Direcția Generală a Poliției
Naționale, Suedia) în scopul executării unei pedepse privative de libertate]

(2017/C 014/20)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Krzysztof Marek Poltorak

Dispozitivul

Noțiunea „autoritate judiciară”, prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, este o noțiune autonomă a dreptului Uniunii, iar acest articol 6 alineatul (1) trebuie interpretat în sensul că un serviciu de poliție, precum Rikspolisstyrelsen (Direcția Generală a Poliției Naționale, Suedia), nu intră în sfera noțiunii „autoritate judiciară emitentă”, în sensul acestei dispoziții, astfel încât mandatul european de arestare emis de acesta în scopul executării unei hotărâri prin care a fost pronunțată o pedeapsă privativă de libertate nu poate fi considerat o „decizie judiciară”, în sensul articolului 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui Halil Ibrahim Özçelik

(Cauza C-453/16 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 8 alineatul (1) litera (c) — Noțiunea „mandat de arestare” — Noțiune autonomă de drept al Uniunii — Mandat de arestare național emis de un serviciu de poliție și validat de un procuror în scopul urmăririi penale]

(2017/C 014/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Partea din procedura principală

Halil Ibrahim Özçelik

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) litera (c) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că o validare, precum cea în discuție în litigiul principal, de către Ministerul Public a unui mandat de arestare național emis în prealabil, în scopul urmăririi penale, de către un serviciu de poliție constituie o „decizie judiciară” în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui Ruslanas Kovalkovas

(Cauza C-477/16 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 1 alineatul (1) — Noțiunea „decizie judiciară” — Articolul 6 alineatul (1) — Noțiunea „autoritate judiciară emitentă” — Mandat european de arestare emis de Ministerul Justiției din Republica Lituania în scopul executării unei pedepse privative de libertate]

(2017/C 014/22)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: Ruslanas Kovalkovas

Dispozitivul

Noțiunea „autoritate judiciară”, prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, este o noțiune autonomă a dreptului Uniunii, iar acest articol 6 alineatul (1) trebuie interpretat în sensul că se opune ca un organ al puterii executive, cum este Ministerul Justiției din Republica Lituania, să fie desemnat drept „autoritate judiciară emitentă”, în sensul acestei dispoziții, astfel încât mandatul european de arestare emis de acesta în scopul executării unei hotărâri prin care a fost pronunțată o pedeapsă privativă de libertate nu poate fi considerat o „decizie judiciară”, în sensul articolului 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 octombrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunal Supremo – Spania) – Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15), Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15)/Administración del Estado

(Cauzele conexate C-369/15-C-372/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Metodă de alocare a cotelor cu titlu gratuit — Călcu al factorului de corecție transectorial uniform — Decizia 2013/448/UE — Articolul 4 — Anexa II — Validitate — Aplicarea factorului de corecție transectorial uniform instalațiilor din sectoarele expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon — Decizia 2011/278/UE — Articolul 10 alineatul (9) — Validitate]

(2017/C 014/23)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamante: Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15), Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15)

Pârâtă: Administración del Estado

Cu participarea: Repsol Petróleo SA BP Oil España SAU (C-371/15)

Dispozitivul

1) Nu reiese nici din dispozițiile Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009, interpretate în lumina articolului 15 alineatul (3) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, nici din Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, că, la stabilirea cantității anuale maxime de cote de emisii de gaze cu efect de seră, Comisia Europeană ar fi exclus alte emisii decât pe cele imputabile producătorilor de energie electrică.

- 2) Examinarea celei de a treia întrebări litera (b) nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 15 alineatul (3) din Decizia 2011/278.
- 3) Examinarea celei de a patra întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 10 alineatul (9) primul paragraf din Decizia 2011/278.
- 4) Articolul 4 și anexa II la Decizia 2013/448 sunt nevalide.
- 5) Efectele declarării nevalidității articolului 4 din Decizia 2013/448 și a anexei II la aceasta sunt limitate în timp astfel încât, pe de o parte, această declarație să nu producă efecte decât la expirarea unei perioade de zece luni începând de la data pronunțării Hotărârii din 28 aprilie 2016, *Borealis Polyolefine și alții* (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 și C-391/14-C-393/14, EU:C:2016:311), pentru a permite Comisiei Europene să procedeze la adoptarea măsurilor necesare, și, pe de altă parte, măsurile adoptate până la această expirare în temeiul dispozițiilor declarate nevalide să nu poată fi repuse în discuție.

(¹) JO C 311, 21.09.2015.

Recurs introdus la 24 iunie 2016 de 100 % Capri Italia Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 19 aprilie 2016 în cauza T-198/14, 100 % Capri Italia/EUIPO – IN.PRO.DI (100 % Capri)

(Cauza C-351/16 P)

(2017/C 014/24)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: 100 % Capri Italia Srl (reprezențanți: P. Pozzi, G. Ghisletti și F. Braga, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI)

Prin Ordonanța din 10 noiembrie 2016, Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul și a dispus ca 100 % Capri Italia Srl să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte dei Conti (Italia) la 12 octombrie 2016 – Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/Francesco Faggiano

(Cauza C-524/16)

(2017/C 014/25)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte dei Conti

Părțile din procedura principală

Apelant: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Intimat: Francesco Faggiano

Întrebările preliminare

- 1) Reglementarea comunitară prevăzută de Regulamentul (CEE) nr. 1408/1971 al Consiliului din 14 iunie 1971 (¹) și de Regulamentul (CE) nr. 1606/1998 al Consiliului din 29 iunie 1998 (²) trebuie interpretată în sensul că exclude ca o persoană care beneficiază deja de pensie să poată formula o cerere de cumulare a contribuțiilor de asigurări sociale efectuate în mai multe sisteme de pensii, mai precis în statul de origine și într-un alt stat membru al Uniunii Europene?

- 2) Articolul 49 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/1971 al Consiliului din 14 iunie 1971 se opune unei reglementări naționale precum reglementarea italiană prevăzută la articolul 71 din Legea nr. 388 din 23 decembrie 2000, potrivit căreia cererea de cumularea a contribuțiilor de asigurări sociale efectuate în mai multe sisteme de pensii, mai precis în statul de origine și într-un alt stat membru al Uniunii Europene, este rezervată persoanelor care nu au dobândit încă dreptul la pensie de la nicio casă de asigurări sociale?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității și a Regulamentului (CEE) nr. 574/72 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, în vederea extinderii aplicării lor la regimurile speciale pentru funcționari (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 76).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão
(Portugalia) la 13 octombrie 2016 – Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A./Autoridade
da Concorrência**

(Cauza C-525/16)

(2017/C 014/26)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Meo – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Pârâtă: Autoridade da Concorrência

Altă parte: GDA – Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Întrebările preliminare

- i. În cazul în care, în cadrul unei proceduri de sancționare, există indicii sau probe factuale referitoare la efectele unei eventuale practici tarifare discriminatorii urmate de o întreprindere care deține o poziție dominantă față de una dintre întreprinderile de comerț cu amănuntul, care este prejudiciată în raport cu concurenții săi, pentru a se considera că acest comportament *crează un dezavantaj concurențial*, în sensul articolului 102 [al doilea paragraf] litera (c) TFUE, este necesară efectuarea unei analize suplimentare a gravității, a relevanței sau a importanței acestor efecte asupra poziției concurențiale sau a capacității concurențiale a întreprinderii afectate, în special în ceea ce privește capacitatea de a suporta diferența dintre cheltuielile efectuate în legătură cu serviciul cu ridicata?
- ii. În cazul în care, în cadrul unei proceduri de sancționare, există indicii sau probe privind *importanța semnificativ redusă* a practicii tarifare discriminatorii urmate de o întreprindere aflată în poziție dominantă asupra cheltuielilor efectuate, a veniturilor obținute și a profitabilității întreprinderii de comerț cu amănuntul afectate, constatarea inexistenței unor indicii privind abuzul de poziție dominantă și a unor practici interzise este compatibilă cu o interpretare conformă cu articolul 102 [al doilea paragraf] litera (c) TFUE și cu jurisprudența stabilită prin Hotărârile British Airways (¹) și Clearstream (²)?
- iii. Sau, dimpotrivă, această împrejurare nu este suficientă pentru a exclude faptul că comportamentul în cauză poate fi considerat drept abuz de poziție dominantă și practică interzisă, în sensul articolului 102 [al doilea paragraf] litera (c) TFUE, fiind relevantă doar în contextul stabilirii răspunderii întreprinderii care a săvârșit abuzul sau a sancțiunii aplicabile acesteia?
- iv. Expresia „creând astfel acestora un dezavantaj concurențial”, prevăzută la articolul 102 [al doilea paragraf] litera (c) TFUE, trebuie interpretată în sensul că respectă cerința ca avantajul care rezultă din discriminare să corespundă, la rândul său, unui procent minim din structura cheltuielilor întreprinderii afectate?

- v. Expresia „creând astfel acestora un dezavantaj concurențial”, prevăzută la articolul 102 [al doilea paragraf] litera (c) TFUE, trebuie interpretată în sensul că respectă cerința ca avantajul care rezultă din discriminare să corespundă, la rândul său, unei diferențe minime între cheltuielile medii efectuate de întreprinderile concurente în ceea ce privește serviciul cu ridicata în cauză?
- vi. Expresia „creând astfel acestora un dezavantaj concurențial”, prevăzută la articolul 102 [al doilea paragraf] litera (c) TFUE, poate fi interpretată, în vederea calificării comportamentului în litigiu ca practică interzisă, în sensul că respectă cerința ca avantajul care rezultă din discriminare să corespundă, în contextul pieței și al serviciului în cauză, unor valori mai mari decât diferențele menționate în [...] tabelele 5, 6 și 7?
- vii. În cazul unui răspuns afirmativ la una dintre întrebările (iv)-(vi), cum trebuie stabilit respectivul prag minim al relevanței dezavantajului în raport cu structura cheltuielilor sau cu cheltuielile medii efectuate de întreprinderile concurente în ceea ce privește serviciului cu amănuntul în cauză?
- viii. În cazul în care se stabilește acest prag minim, faptul că el nu este atins în fiecare perioadă anuală permite răsturnarea prezumției care rezultă din Hotărârea Clearstream, conform căreia trebuie să se considere că „aplicarea, de către o întreprindere care deține un monopol de fapt pe piața situată în amonte, față de un partener comercial, a unor prețuri diferite pentru servicii echivalente, fără întrerupere timp de cinci ani, [poate] determina un dezavantaj concurențial pentru acest partener”⁽³⁾?

⁽¹⁾ C-95/04 P, EU:C:2007:166.

⁽²⁾ T-301/04, EU:T:2009:317.

⁽³⁾ Punctele 194 și 195.

A acțiune introdusă la 12 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-526/16)

(2017/C 014/27)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: M. Owsiany-Hornung și C. Zadra, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluzii

Reclamanta solicită:

- constatarea faptului că Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbă în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 4 alineatele (2) și (3) din Directiva 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾ coroborate cu anexele II și III la această directivă întrucât nu a supus procedurii de examinare a necesității unei evaluări a efectelor asupra mediului anumite proiecte de căutare și explorare a unor rezerve de minereuri cu ajutorul unor foraje până la o adâncime de 5 000 m – cu excepția forajelor din zonele de captare a apei, din zonele unor ape dulci interioare protejate și din zonele naturale protejate sub forma unor parcuri naționale, a unor rezervații naturale, parcuri peisagistice și zone de conservare din rețeaua „Natura 2000”, precum și din zonele de protecție externă a acestor arii, unde în cazul forajelor la adâncimi mai mari de 1 000 m se aplică procedura de verificare a necesității evaluării efectelor asupra mediului. Astfel, în cazul forajelor din afara zonelor de captare a apei, din zonele unor ape dulci interioare protejate și din diferitele arii naturale de protecție menționate, precum și din zonele exterioare de protecție a acestor zone, Republica Polonă a stabilit un prag de la care se declanșează această procedură, fără să țină seama în acest sens de toate criteriile esențiale de selecție prevăzute în anexa III la directivă.
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia reproșează Republicii Polone o încălcare a articolului 2 alineatul (1) și a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Directiva 2011/92 coroborate cu anexele II și III la această directivă.

Potrivit articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92, statele membre adoptă toate măsurile necesare „pentru a asigura că, înaintea acordării autorizației, proiectele care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului, în temeiul, între altele, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, fac obiectul unei cereri de aprobare de dezvoltare și al unei evaluări a efectelor lor”.

Potrivit articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92, pentru proiectele enumerate în anexa II, statele membre stabilesc dacă proiectul trebuie supus unei evaluări a efectelor asupra mediului, fie pe baza unei analize de la caz la caz, fie pe baza pragurilor sau a criteriilor fixate de acestea (mai precis pe baza unei examinări).

Potrivit articolului 4 alineatul (3) din Directiva 2011/92, atunci când se efectuează o analiză de la caz la caz sau se fixează praguri sau criterii se va ține seama de criteriile de selecție relevante stabilite în anexa III.

Forajele pentru explorarea sau căutarea de rezerve de minereuri intră sub incidența anexei II la Directiva 2011/92, întrucât acestea sunt „foraje de mare adâncime” în sensul punctului 2 litera (d) din anexă.

În cazul acestor proiecte nu se poate afirma pe baza unei aprecieri generale că nu produc efecte semnificative asupra mediului.

Statele membre sunt obligate să supună aceste proiecte unei examinări, pe baza criteriilor esențiale prevăzute în anexa III la Directiva 2011/92.

Cu toate acestea, potrivit dispozițiilor naționale prin intermediul cărora s-a transpus Directiva 2011/92 în ordinea de drept polonă, proiectele de căutare sau explorare a rezervelor de minereuri cu ajutorul unor foraje până la o adâncime de 5 000 m nu sunt supuse examinării (cu excepția numai a forajelor din așa-numitele „zone sensibile”, mai precis din zonele de captare a apei, din zonele unor ape dulci interioare protejate și din zonele naturale protejate sub forma unor parcuri naționale, a unor rezervații naturale, parcuri peisagistice și zone de conservare „Natura 2000”, precum și din zonele de protecție externă a acestor arii, unde sunt supuse examinării forajele la adâncimi mai mari de 1 000 m).

În esență, rezultă, așadar, că marea majoritate a forajelor de explorare și de căutare a rezervelor de minereuri efectuate în afara „zonelor sensibile” nu sunt supuse examinării.

Această excludere, care încalcă toate criteriile esențiale prevăzute în anexa III la Directiva 2011/92, este, potrivit Comisiei, contrară articolului 2 alineatul (1) și articolului 4 alineatele (2) și (3) din Directiva 2011/92 coroborate cu anexele II și III la directiva menționată.

(¹) JO 2012, L 26, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 14 octombrie 2016 –
Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz**

(Cauza C-527/16)

(2017/C 014/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurenți: Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

Pârâți: Alpenrind GmbH, Martin-Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt, Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Întrebările preliminare

1) Efectul obligatoriu al documentelor, consacrat la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽¹⁾, astfel cum este definit la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, este aplicabil și într-o procedură desfășurată în fața unei instanțe în sensul articolului 267 TFUE?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- a) Efectul obligatoriu există și în cazul în care anterior s-a desfășurat o procedură în fața Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială care nu a condus nici la un acord, nici la o retragere a documentelor în litigiu?
- b) Efectul obligatoriu există și în cazul în care un document „A 1” a fost emis după ce statul membru gazdă a stabilit în mod formal necesitatea asigurării obligatorii în temeiul legislației sale naționale? În aceste cazuri, efectul obligatoriu este retroactiv?

3) Pentru cazul în care, în anumite condiții, documentele au un efect obligatoriu limitat în sensul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009:

Interdicția de înlocuire prevăzută la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 este încălcată în cazul în care înlocuirea nu are loc sub forma unei detașări dispuse de același angajator, ci de către un alt angajator? În acest context, este sau nu este relevant:

- a) dacă acest angajator are sediul în același stat membru ca și primul angajator sau
- b) dacă între primul și al doilea angajator care a dispus detașarea există legături personale și/sau organizatorice?

⁽¹⁾ JO 2009, L 284, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 17 octombrie 2016 – Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33, Fédération Nature et Progrès/Premier ministre, Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Cauza C-528/16)

(2017/C 014/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33, Fédération Nature et Progrès

Pârâți: Premier ministre, Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Întrebările preliminare

- 1) Organismele obținute prin mutagenză constituie organisme modificate genetic în sensul articolului 2 din Directiva 2001/18/CE din 12 martie 2001 ⁽¹⁾, deși sunt exceptate în temeiul articolului 3 și al anexei I B la directivă de la obligațiile impuse pentru diseminarea și introducerea pe piață a unor organisme modificate genetic? În particular, tehnicile de mutagenză, în special tehnicile noi de mutagenză dirijată care pun în aplicare procedee de inginerie genetică, pot fi considerate tehnici enumerate în anexa I A, la care face trimitere articolul 2? În consecință, articolele 2 și 3 și anexele I A și I B la Directiva 2001/18 din 12 martie 2001 trebuie interpretate în sensul că măsurile de precauție, de evaluare a impactului și de trasabilitate nu se aplică tuturor organismelor și semințelor modificate genetic obținute prin mutagenză sau numai organismelor obținute prin metodele convenționale de mutagenză aleatorie prin radiații ionizante sau expunere la agenți chimici mutageni existenți anterior adoptării acestor texte?
- 2) Soiurile obținute prin mutagenză constituie soiuri modificate genetic în sensul articolului 4 din Directiva 2002/53/CE din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole ⁽²⁾, care nu ar fi exceptate de la obligațiile prevăzute de această directivă? Domeniul de aplicare al acestei directive este, dimpotrivă, identic cu cel care rezultă din articolele 2 și 3 și din anexa I B la Directiva din 12 martie 2001, și exceptează și soiurile de plante obținute prin mutagenză de la obligațiile prevăzute pentru înscrierea soiurilor modificate genetic în Catalogul comun al speciilor de plante agricole de Directiva din 13 iunie 2002?
- 3) Articolele 2 și 3 și anexa I B la Directiva 2001/18/CE din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic constituie, în măsura în care exclud mutageneza din domeniul de aplicare al obligațiilor prevăzute de directivă, o măsură de armonizare completă care interzice statelor membre să supună organismele obținute prin mutagenză, în tot sau în parte, obligațiilor prevăzute de directivă sau oricărei alte obligații sau statele membre dispuneau, cu ocazia transpunerii lor, de o marjă de apreciere pentru a defini regimul care poate fi aplicat organismelor obținute prin mutagenză?
- 4) Validitatea articolelor 2 și 3 și a anexelor I A și I B la Directiva 2001/18/CE din 12 martie 2001 în raport cu principiul precauției garantat de articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în măsura în care aceste dispoziții nu ar supune organismele modificate genetic obținute prin mutagenză unor măsuri de precauție, de evaluare a impactului și de trasabilitate poate fi pusă în discuție, ținând seama de evoluția procedeelelor de inginerie genetică, de apariția unor soiuri noi de plante obținute datorită acestor tehnici și de incertitudinile științifice actuale cu privire la impactul și riscurile lor potențiale care rezultă de aici pentru mediu și pentru sănătatea oamenilor și animalelor?

⁽¹⁾ Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului – Declarația Comisiei (JO L 106, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 75).

⁽²⁾ Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole (JO L 193, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 43, p. 139).

A acțiune introdusă la 18 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Polonă**(Cauza C-530/16)**

(2017/C 014/30)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls și J. Hottiaux, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluzii

Comisia solicită:

- constatarea faptului că Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbă în temeiul articolului 16 alineatul (1) și al articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței ⁽¹⁾, întrucât
- nu a luat măsurile necesare pentru a garanta independența autorității de siguranță de întreprinderile feroviare, de gestionarii de infrastructură, de solicitanți și de entitățile achizitoare și
- nu a luat măsurile necesare pentru a garanta independența organismelor de anchetă de întreprinderile feroviare și de gestionarii de infrastructură;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia critică faptul că Republica Polonă nu a transpus în mod corespunzător în ordinea de drept polonă principiul potrivit căruia organismul de anchetă (mai precis Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych [Comisia națională de anchetă a accidentelor feroviare] [PKBWK]) este independent în organizarea, structura juridică și luarea deciziilor, astfel cum prevede articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2004/49/CE. Statutul care a fost conferit PKBWK nu îi garantează independența. PKBWK este parte integrantă a ministerului competent din domeniul transporturilor, fără să se asigure în vreun fel independența de minister și de gestionarii de infrastructură. În plus, PKBWK nu acționează în nume propriu; ministrul competent din domeniul transporturilor numește și eliberează din funcție președintele PKBWK, adjunctul acestuia, secretarul general, precum și membrii permanenți și membrii ad-hoc ai PKBWK. În rest, ministrul competent din domeniul transporturilor nu a pus la dispoziția PKBWK, printr-un ordin corespunzător, nici mijloacele necesare pentru a permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile.

În plus, Comisia critică faptul că Republica Polonă nu a transpus în mod corespunzător articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2004/49/EG, întrucât autoritatea de siguranță (mai precis Prezes Urzędu Transportu Kolejowego [președintele Autorității Feroviare]) nu este independentă în organizarea, structura juridică și procesul decizional de orice întreprindere feroviară, gestionar de infrastructură, solicitant și entitate achizitoare.

⁽¹⁾ JO. L 164, p. 44, Ediție specială 07/vol. 14, p. 62.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 26 octombrie 2016 – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag și alții/Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Cauza C-542/16)

(2017/C 014/31)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Pârâte: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Întrebările preliminare

- 1) a) Directiva 2002/92 ⁽¹⁾ se aplică unei activități a unui intermediar de asigurări în care acesta nu a avut nicio intenție de a încheia un contract de asigurare real? Este relevant dacă lipsa unei asemenea intenții a existat încă dinaintea începerii activității sau a apărut abia ulterior?
- b) În situația avută în vedere la întrebarea 1(a), este relevant dacă intermediarul a desfășurat, de asemenea, activitatea propriu-zisă de intermediere de asigurări în paralel cu activitatea fictivă?
- c) De asemenea, în situația avută în vedere la întrebarea 1(a), este relevant faptul că, la prima vedere, clientul a perceput activitatea ca făcând parte din lucrările pregătitoare pentru încheierea unui contract de asigurare? Are vreo relevanță percepția clientului, fie aceasta fondată sau nefondată, cu privire la faptul dacă era vorba despre o activitate de intermediere de asigurări?
- 2) a) Directiva 2002/92 se aplică în cazul consilierii, economice sau de altă natură, oferite în legătură cu intermedierea de asigurări, dar care, ca atare, nu vizează semnarea efectivă sau continuarea unui contract de asigurare? În această privință, ce soluție trebuie reținută, în special, în ceea ce privește consilierea privind plasarea de capital în contextul asigurării cu acumulare de capital?
- b) Serviciilor de consiliere, cum ar fi cele menționate la întrebarea 2(a), atunci când, prin definiție, constituie consiliere în investiții în temeiul Directivei 2004/39 ⁽²⁾, li se aplică, de asemenea dispozițiile acestei directive[, pe lângă cele ale Directivei 2002/92/CE] sau în exclusivitate, dispozițiile [Directivei 2004/39]? În cazul în care li se aplică, de asemenea, Directiva 2004/39, un regim are prioritate față de celălalt?

⁽¹⁾ Directiva 2002/92 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări (JO L 9, p. 3, Ediție specială 06, vol. 4, p. 246).

⁽²⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, p. 1, Ediție specială 06/vol. 8, p. 247).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la
28 octombrie 2016 – Marcandi Limited, cu denumirea comercială „Madbid”/Commissioners for Her
Majesty’s Revenue & Customs**

(Cauza C-544/16)

(2017/C 014/32)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Marcandi Limited, cu denumirea comercială „Madbid”

Pârât: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Întrebările preliminare

- 1) Pe baza interpretării corecte a articolului 2 alineatul (1), a articolelor 24, 62, 63, 65 și 73 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în circumstanțe precum cele în discuție în litigiul principal:
 - (a) acordarea de credite pentru utilizatori de către Madbid în schimbul unei sume de bani este:
 - (i) o „operațiune prealabilă” care nu intră sub incidența articolului 2 alineatul (1), astfel cum sunt cele identificate de Curte în [Hotărârea din 16 decembrie 2010, MacDonald Resorts Ltd/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs, C-270/09, EU:C:2010:780], la punctele 23-42; sau

- (ii) o prestare de servicii efectuată de Madbid în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c), respectiv acordarea unui drept de a participa la licitații online;
- (b) în cazul în care acordarea unui drept de a participa la licitațiile online este o prestare de servicii efectuată de Madbid, este vorba în acest caz despre o prestare de servicii efectuată „cu titlu oneros” în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c), respectiv plata pentru aceasta (și anume suma de bani primită de Madbid de la un utilizator în schimbul unor credite);
- (c) se răspunde diferit la litera (b) în cazul în care plata pentru credite servește de asemenea ca un drept al utilizatorului de a achiziționa bunuri de aceeași valoare în situația în care utilizatorul nu câștigă licitația;
- (d) în cazul în care Madbid nu efectuează o prestare de servicii cu titlu oneros atunci când acordă credite utilizatorilor săi în schimbul plății unei sume de bani, efectuează o astfel de prestare în orice alt moment;

și care sunt principiile care se aplică pentru a stabili răspunsul la aceste întrebări?

- 2) Pe baza interpretării corecte a articolului 2 alineatul (1), a articolelor 14, 62, 63, 65, 73 și a articolului 79 litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, care este, în circumstanțe precum cele în discuție în litigiul principal, contrapartida obținută de Madbid în schimbul livrării de bunuri pe care le asigură utilizatorilor, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) și al articolului 73?

În special, având în vedere răspunsul la prima întrebare:

- (a) suma de bani plătită de un utilizator societății Madbid pentru credite este o „plată [...] făcută” pentru o livrare de bunuri în sensul articolului 65, astfel încât TVA-ul devine „exigibil” la încasarea plății, astfel încât plata primită de Madbid de la utilizator reprezintă contrapartida pentru livrarea de bunuri;
- (b) în cazul în care utilizatorul cumpără bunuri cu ajutorul opțiunilor „Buy Now” [Cumpără acum] sau „Earned Discount” [Reducerea obținută], valoarea creditelor utilizate la depunerea de oferte la licitații și, în cazul în care nu este declarat câștigătorul licitației, [care] are efectul generării unei reduceri obținute sau al reducerii prețului de tip „Buy Now” reprezintă
 - (i) o „reducere de preț” în sensul articolului 79 litera (b), astfel încât contrapartida pentru livrarea de bunuri efectuată de Madbid include doar suma de bani plătită efectiv societății Madbid de către utilizator în momentul achiziționării bunurilor; sau
 - (ii) partea din contrapartidă pentru livrarea de bunuri, astfel încât contrapartida pentru livrarea de bunuri efectuată de Madbid include atât suma de bani plătită Madbid de către utilizator în momentul achiziționării bunurilor, cât și suma de bani plătită de utilizator pentru creditele utilizate la depunerea unor oferte necâștigătoare la licitații;
- (c) în cazul în care un utilizator își exercită dreptul de a cumpăra bunuri după câștigarea unei licitații online, contrapartida pentru livrarea bunurilor respective este doar prețul câștigător al licitației stabilit (inclusiv cheltuielile de transport și manipulare) sau valoarea creditelor pe care câștigătorul le-a utilizat pentru a depune oferta la licitația respectivă este de asemenea inclusă în contrapartida pentru livrarea bunurilor respective de către Madbid utilizatorului

sau care sunt principiile care se aplică pentru a se stabili răspunsul la aceste întrebări?

- 3) Atunci când două state membre tratează o operațiune în mod diferit în scopuri de TVA, în ce măsură instanțele unuia dintre statele membre în cauză ar trebui să țină seama, la interpretarea dispozițiilor relevante ale dreptului Uniunii și ale dreptului național, de oportunitatea evitării:
- (a) dublei impuneri a operațiunii; și/sau

(b) neimpunerea operațiunii

și în ce fel afectează principiul neutralității fiscale această întrebare?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la
28 octombrie 2016 – Kubota (UK) Limited și EP Barrus Limited/Commissioners for Her Majesty's
Revenue & Customs**

(Cauza C-545/16)

(2017/C 014/33)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Kubota (UK) Limited și EP Barrus Limited

Pârâtă: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/221 ⁽¹⁾ al Comisiei privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată este lipsit de validitate în măsura în care clasifică vehiculele menționate în regulamentul la codul NC 8704 21 91, iar nu la codul NC 8704 10?
- 2) În special, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/221 al Comisiei privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată este lipsit de validitate în măsura în care: restrânge în mod nejustificat domeniul de aplicare al subpoziției 8704-10; ia în considerare factori inadmisibili; este lipsit de coerență internă; nu ține seama în mod corespunzător de notele explicative, de pozițiile din NC și de regulile generale de interpretare a Nomenclurii Combinate și/sau nu ține seama de cerințele relevante identificate în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în ceea ce privește poziția 8704 10 din NC?

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/221 al Comisiei privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO 2015, L 37, p. 1).

**Recurs introdus la 16 noiembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șasea) din 15 septembrie 2016 în cauza T-386/14, Fih Holding și Fih Erhvervsbank/Comisia**

(Cauza C-579/16 P)

(2017/C 014/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, K. Blanck-Putz și A. Bouchagiar, agenți)

Celelalte părți din procedură: Fih Holding A/S, Fih Erhvervsbank A/S

Concluziile recurenței

- Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 septembrie 2016, notificată Comisiei la 16 septembrie 2016, în cauza T-386/14, Fih Holding și Fih Erhvervsbank/Comisia;
- pronunțarea asupra cererii formulate în primă instanță și respingerea acesteia ca nefondată și
- obligarea intimatelor, reclamante în primă instanță, la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, recurența solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 septembrie 2016, notificată Comisiei la 16 septembrie 2016, în cauza T-386/14, Fih Holding și Fih Erhvervsbank/Comisia și
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să examineze al doilea motiv invocat în primă instanță și
- amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurilor în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a constatat că, pentru a stabili că măsurile din 2012 conțineau un ajutor de stat, Comisia trebuia să aplice criteriul creditorului într-o economie de piață în raport cu costurile pe care Danemarca le-ar fi suportat dacă nu ar fi adoptat aceste măsuri. Această constatare a Tribunalului reprezintă o eroare de drept, deoarece costurile în discuție reprezintă un efect direct al ajutorului de stat pe care Danemarca l-a acordat anterior în favoarea FIH, iar jurisprudența constantă a Curții stabilește în mod clar că asemenea costuri nu pot fi luate în considerare de Comisie atunci când examinează dacă un stat membru a acționat la fel ca un operator în economia de piață.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2016 – Ipatau/Consiliul

(Cauzele conexate T-649/13 și T-2/15) ⁽¹⁾

(„Politică externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Belarus — Înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Restricții privind intrarea și tranzitarea pe teritoriul Uniunii — Menținerea numelui reclamantului pe lista persoanelor vizate — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eroare de apreciere — Proporționalitate”)

(2017/C 014/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Vadzim Ipatau (Minsk, Belarus) (reprezentant: M. Michaluskas, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Naert și B. Driessen, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea Deciziei 2013/534/PESC a Consiliului din 29 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2012/642/PESC privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO 2013, L 288, p. 69), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1054/2013 al Consiliului din 29 octombrie 2013 privind punerea în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO 2013, L 288, p. 1), a Deciziei 2014/750/PESC a Consiliului din 30 octombrie 2014 de modificare a Deciziei 2012/642/PESC a Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO 2014, L 311, p. 39), și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1159/2014 al Consiliului din 30 octombrie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO 2014, L 311, p. 2), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Îl obligă pe domnul Vadzim Ipatau la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 93, 29.3.2014.

Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2016 – Alsteens/Comisia

(Cauza T-328/15 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Prelungirea contractului — Limitarea duratei de prelungire a contractului — Dreptul la apărare”)

(2017/C 014/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall, G. Berscheid și T. Bohr, ulterior G. Berscheid și T. Bohr, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 21 aprilie 2015, Alsteens/Comisia (F-87/12 RENV, EU:F:2015:31) și având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 21 aprilie 2015, Alsteens/Comisia, (F-87/12 RENV, EU:F:2015:31), în măsura în care Tribunalul Funcției Publice a respins primul și al treilea motiv de anulare invocate în primă instanță, precum și cererea de despăgubiri.
- 2) Respinge cauza de inadmisibilitate invocată de Comisie în fața Tribunalului Funcției Publice.
- 3) Anulează decizia Comisiei Europene din 18 noiembrie 2011 în măsura în care aceasta a limitat durata prelungirii contractului de agent temporar al domnului Geoffroy Alsteens la 31 martie 2012.
- 4) Trimite cauza spre rejudecare unei alte camere a Tribunalului decât cea care s-a pronunțat cu privire la prezentul recurs pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la concluziile în despăgubiri ale domnului Alsteens.
- 5) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – CG/EUIPO – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)

(Cauza T-349/15) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene P PRO PLAYER — Mărcile figurative anterioare ale Uniunii Europene și naționale P și P PROTECTIVE — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”)

(2017/C 014/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Germania) (reprezentant: T. Körber, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: D. Stoyanova Valchanova și M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahamas) (reprezențanți: O. Günzel și V. Ahmann, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 aprilie 2015 (cauza R 2439/2014-4) privind o procedură de opoziție între Perry Ellis International Group Holdings et CG Verwaltungsgesellschaft

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Obligă Verwaltungsgesellschaft mbH să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și ale Perry Ellis International Group Holdings Ltd.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2016 – SeNaPro/EUIPO – Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn)

(Cauza T-769/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Dolokorn — Marca Uniunii Europene verbală anterioară DOLOPUR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 014/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: SeNaPro GmbH (Pommelsbrunn, Germania) (reprezentant: A. Schröder, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: E. Strittmatter și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Paltentaler Splitt & Marmorwerke GmbH (Rottenmann, Austria) (reprezentant: C. Ofner, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 octombrie 2015 (cauza R 2643/2014-1) privind o procedură de opoziție între Paltentaler Splitt & Marmorwerke și SeNaPro

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă SeNaPro la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016

Ordonanța Tribunalului din 8 noiembrie 2016 – Apcoa Parking Holdings/EUIPO (PARKWAY)

(Cauzele conexe T-268/15 și T-272/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cereri de înregistrare a mărcilor figurativă și verbală PARKWAY ale Uniunii Europene — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune vădit nefondată”]

(2017/C 014/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Apcoa Parking Holdings GmbH (Stuttgart, Germania) (reprezentant: A. Lohmann, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. Kunz, agent)

Obiectul

Două acțiuni formulate împotriva a două decizii ale Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25 martie 2015 (cauzele R 2063/2014-4 și R 2062/2014-4) privind cererile de înregistrare a semnelor figurativ și verbal PARKWAY ca mărci ale Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Obligă Apcoa Parking Holdings GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015.

Ordonanța Tribunalului din 26 octombrie 2016 – Vitra Collections/EUIPO – Consorzio Origini (Forma unui scaun)

(Cauza T-455/15) ⁽¹⁾

(„*Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Retragera cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului*”)

(2017/C 014/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Vitra Collections AG (MuttENZ, Elveția) (reprezentanți: V. von Bomhard și J. Fuhrmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial P. Bullock, ulterior D. Hanf, și în cele din urmă D. Hanf și S. Bonne, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione (Florența, Italia) (reprezentant: S. Rizzo, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 18 martie 2015 (cauza R 664/2011-5) privind o procedură de declarare a nulității între Consorzio Origini și Vitra Collections AG

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Vitra Collections AG și Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015.

Ordonanța Tribunalului din 9 noiembrie 2016 – Jenkinson/Consiliul și alții**(Cauza T-602/15) ⁽¹⁾****(„Clauză compromisorie — Personal al misiunilor internaționale ale Uniunii — Contracte de muncă pe durată determinată succesive — Cerere de despăgubiri — Necompetență vădită — Inadmisibilitate vădită”)**

(2017/C 014/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile**Reclamant:** Liam Jenkinson (Killarney, Irlanda) (reprezentanți: N. de Montigny și J.-N. Louis, avocați)**Pârâte:** Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Vitro și M. Bishop, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și S. Bartelt, agenți), Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: S. Marquardt, E. Chaboureau și G. Pasqualetti, agenți), Eulex Kosovo (reprezentanți: D. Fouquet și E. Raoult, avocați)**Obiectul**

Cu titlu principal, o cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, recalificarea raportului contractual al reclamantului în contract de muncă pe durată nedeterminată și repararea prejudiciului pe care reclamantul l-ar fi suferit ca urmare a utilizării abuzive de contracte de muncă pe durată determinată succesive și a conducerii abuzive și, pe de altă parte, declararea faptului că Consiliul, Comisia și SEAE l-au tratat pe reclamant în mod discriminatoriu și, în consecință, obligarea acestora la plata unei indemnizații și, cu titlu subsidiar, o cerere întemeiată pe răspunderea extracontractuală a instituțiilor europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Liam Jenkinson la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Ordonanța Tribunalului din 12 octombrie 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry și alții/Comisia**(Cauza T-41/16) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare — Cerere de înregistrare a unei denumiri de origine protejate «Halloumi» sau «Hellim» — Scrisori ale Comisiei referitoare la participarea reclamantelor la procedura de opoziție în legătură cu procedura de înregistrare — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)**

(2017/C 014/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile**Reclamante:** Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nicosia, Cipru), Animal Breeders and Producers Association (Nicosia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd (Nicosia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nicosia), Fatma Garanti (Güzelyurt) (reprezentanți: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel și E. Bertolotto, avocați)**Pârâtă:** Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis, P. Aalto și J. Guillem Carrau, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea a două scrisori ale Comisiei Europene din 18 noiembrie 2015 [Ref.Ares (2015) 5171539] și din 15 ianuarie 2016 [Ref.Ares (2016) 220922] referitoare la participarea reclamantelor la procedura de opoziție în legătură cu procedura de înregistrare a brânzei denumite „halloumi/hellim” ca denumire de origine protejată

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe pe fond asupra cererilor de intervenție formulate de Consiliul Uniunii Europene, de Parlamentul European și de Republica Cipru.
- 3) Cyprus Turkish Chamber of Industry, Animal Breeders and Producers Association, Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd, Süt Urünleri İmalatçulari Birliđi Milk Processors Association și doamna Fatma Garanti suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cheltuielile aferente procedurii măsurilor provizorii.

⁽¹⁾ JO C 118, 4.4.2016.

**Ordonanța Tribunalului din 27 octombrie 2016 – Port autonome du Centre et de l’Ouest și alții/
Comisia**

(Cauza T-116/16) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Impozit pe profit — Ajutoare acordate de Belgia în favoarea porturilor belgiene — Scrisoare a Comisiei prin care se propune adoptarea unor măsuri utile — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)

(2017/C 014/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Port autonome du Centre et de l’Ouest SCRL (La Louvière, Belgia), Port autonome de Namur (Namur, Belgia), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgia), Port autonome de Liège (Liège, Belgia), Région wallonne (Belgia) (reprezentanți: J. Vanden Eynde, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë și B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea preținsei decizii privind ajutorul de stat SA.38393 (2015/E) – Fiscalitatea porturilor din Belgia, anexată la scrisoarea Comisiei din 22 ianuarie 2016 și prin care Regatului Belgiei i se propun măsuri utile

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind inadmisibilă.

- 2) *Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, Port autonome de Namur, Port autonome de Charleroi, Port autonome de Liège și Région wallonne suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*

(¹) JO C 175, 17.5.2016.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2016 – The Regents of the University of California/OCSP – Nador Cott Protection y CVVP (Tang Gold)

(Cauza T-405/16)

(2017/C 014/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: The Regents of the University of California (Riverside, California, Statele Unite ale Americii) (reprezentanți: J. Muñoz-Delgado Mérida, S. Poza Martínez, M. Esteve Sanz și J. Lissen Arbeloa, avocați)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nador Cott Protection SARL (Saint-Raphaël, Franța) și Club de Variedades Vegetales Protegidas (Valencia, Spania)

Datele privind procedura în fața OCSP

Titularul soiului de plante care beneficiază de protecție comunitară în litigiu: reclamanta.

Soiul de plante care beneficiază de protecție comunitară în litigiu: soiul de plante care beneficiază de protecție comunitară în litigiu nr. EU 38924, denumirea soiului: Tang Gold, specia: Citrus reticulata Bianco.

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a OCSP din 29 aprilie 2016 în cauza A006/2014.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să atribuie soiului Nadorcott, în ceea ce privește caracteristica nr. 68 din Protocolul OCSP-TP 201/2, nivelul de manifestare „foarte multe” cu nota 9 sau, cu titlu subsidiar, nivelul de manifestare „multe” cu nota 7, reflectându-l în acest fel în Raportul privind diferențele față de soiuri asemănătoare, care face parte din descrierea oficială a soiului Tang Gold;
- să recunoască existența unor diferențe clare între soiurile Tang Gold și Nadorcott în ceea ce privește caracteristicile având numerele 5, 6, 14, 15, 16, 37, 50, 60 și 65 din Protocolul OCSP-TP 201/2, constatând acest fapt și dispunând rectificarea Raportului privind diferențele față de soiuri asemănătoare, care face parte din descrierea oficială a soiului Tang Gold, prin includerea respectivelor diferențe în acesta.

Motivele invocate

- Încălcarea articolelor 57, 62, 67, 75 și 81 din Regulamentul nr. 2100/94;
- încălcarea articolului 49 din Regulamentul nr. 874/09;
- interpretarea eronată a raportului IVIA intitulat „Importanța reducerii conținutului de semințe prin mutagenză indusă”;

- independența caracteristicii nr. 68 în raport cu condițiile de mediu;
- comparabilitatea datelor furnizate de UCR cu privire la numărul de semințe al Nadorcott.

**Recurs introdus la 30 septembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 21 iulie 2016 a
Tribunalului Funcției Publice în cauza F-91/15, AV/Comisia**

(Cauza T-701/16 P)

(2017/C 014/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser, T. S. Bohr și C. Ehrbar, agenți)

Cealaltă parte din procedură: AV (Cadrezzate, Italia)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre judecare la instanța de prim grad de jurisdicție;
- soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe două erori de drept pe care le-ar fi săvârșit Tribunalul Funcției Publice (TFP). În primul rând, TFP ar fi anulat decizia în litigiu, și anume Decizia Comisiei din 16 septembrie 2014 de a aplica celeilalte părți din procedură clauza de rezervă medicală prevăzută la articolul 32 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene și de a-i refuza beneficiul alocației de invaliditate, deși anularea unei decizii pentru încălcarea principiului termenului rezonabil ar constitui doar o excepție. În al doilea rând, TFP ar fi apreciat în mod eronat că întârzierea excesivă în luarea unei decizii putea să afecteze însuși conținutul deciziei. Reclamanta ar constata de altfel o încălcare a obligației de motivare cu privire la acest al doilea aspect.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept care ar rezulta din faptul că, întrucât TFP a anulat decizia în litigiu statuând că întârzierea în efectuarea procedurilor administrative considerată excesivă a avut un efect asupra însuși conținutului deciziei, hotărârea atacată nu ar respecta principiul autorității de lucru judecat.

Acțiune introdusă la 25 octombrie 2016 – Vincenti/EUIPO

(Cauza T-747/16)

(2017/C 014/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Guillaume Vincenti (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei EUIPO prin care s-a refuzat, pe de o parte, recunoașterea incapacității permanente totale a reclamantului de a-și exercita funcția și, pe de altă parte, scoaterea acestuia la pensie.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dispozițiilor pertinente din statutul personalului, și anume articolele 7-9, 13, 33 și 78, precum și a articolelor 13-16 din anexa VIII la statut, în special articolul 53 din statut.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a principiului încrederii legitime și a principiului bune administrări [articolul 41 alineatele (1) și (2) literele (a), (b) și (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene], precum și a drepturilor procedurale ale reclamantului, întemeindu-și totodată decizia pe fapte denaturate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a articolului 3 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În susținerea motivelor sale, reclamantul arată, în special, că, în temeiul dispozițiilor pertinente din statutul personalului, autoritatea investită cu puterea de numire nu dispune de o competență de apreciere discreționară în cadrul procedurii de invaliditate pentru recunoașterea sau nerecunoașterea incapacității permanente a unui funcționar de a-și exercita funcția, întrucât decizia comisiei pentru invaliditate este obligatorie, și că, chiar dacă s-ar presupune că autoritatea investită cu puterea de numire dispune de o competență de apreciere discreționară în cadrul acestei proceduri, nu ar exista, în cazul reclamantului, un motiv valabil de a nu i se recunoaște incapacitatea permanentă.

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Novolipetsk Steel/Comisia

(Cauza T-752/16)

(2017/C 014/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PAO Novolipetsk Steel (Lipețk, Rusia) (reprezentanți: B. Evtimov, avocat și D. O'Keeffe, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare nr. 1328/2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă, publicat în JO L 210 din 04/08/2016 în întregime în măsura în care o privește pe reclamantă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la un proces echitabil, inclusiv a dreptului la apărare, a principiului egalității armelor și a principiului bune administrări.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 18 din regulamentul de bază ⁽¹⁾, articolul 6.8 și anexa II la AA ⁽²⁾ și principiul proporționalității și a săvârșit o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere prin faptul că a considerat că reclamanta este un producător care nu a cooperat și i prin faptul că a aplicat date disponibile.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 3 alineatul (2) și articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază și articolul 3.1 din AA, a denaturat probele prezentate în fața sa și a săvârșit erori vădite de apreciere, prin faptul că a apreciat în mod greșit indicatorii de prejudiciu și prin faptul că nu a efectuat o analiză obiectivă a situației industriei Uniunii.
 - Reclamanta arată că Comisia s-a întemeiat doar pe indicatorii selecționați privind situația industriei Uniunii și a neglijat indicatori-cheie care ar fi evidențiat o situație diferită, mai pozitivă, a industriei Uniunii.
 - Reclamanta susține în continuare că Comisia a adoptat o atitudine parțială în favoarea constatărilor sale privind prejudiciul și denaturând probele prezentate în fața sa prin faptul că nu a examinat piața „liberă” și piața „captivă” a produsului în discuție în ansamblu, cu încălcarea obligației sale de a efectua o evaluare obiectivă potrivit articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, întrucât a apreciat în mod greșit legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui pretins dumping și situația industriei Uniunii. Reclamanta mai arată faptul că Comisia nu și-a îndeplinit obligația de a nu atribui alți factori cauzatori de prejudiciu importurilor care fac obiectul unui pretins dumping și a neglijat alți factori care erau în măsură, în solidar, să rupă legătura de cauzalitate.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a stabilit în mod greșit nivelul de eliminare a prejudiciului, încălcând articolul 2 alineatul (9) și articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază și săvârșind o eroare vădită de apreciere. În special, în opinia reclamantei, Comisia a stabilit o marjă de profit nerezonabilă și excesivă a industriei Uniunii și a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a aplicat, pentru stabilirea marjei prejudiciului, și prin analogie, marja pentru vânzările rezonabile, cheltuieli administrative, costuri generale și profitul unui importator independent, prevăzut la articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

⁽²⁾ Acordul antidumping al OMC.

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2016 – Severstal/Comisia

(Cauza T-753/16)

(2017/C 014/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PAO Severstal (Cherepovets, Rusia) (reprezentați: B. Evtimov, avocat și D. O’Keeffe, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în întregime, în măsura în care afectează reclamanta, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1328 al Comisiei din 29 iulie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă, publicat în JO L 210 din 4.8.2016;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și ocazionate de aceasta.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 18 din regulamentul de bază ⁽¹⁾, a articolului 6.8 din AAD ⁽²⁾ și a anexei II la acesta, prin considerarea reclamantei ca fiind un producător parțial necooperant și prin aplicarea datelor aflate la dispoziția sa, și pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere. Mai mult, potrivit reclamantei, consecințele lipsei parțiale de cooperare au fost în mod vădit necorespunzătoare în lumina deficiențelor limitate constatate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare al reclamantei prin limitarea posibilităților sale de a se apăra împotriva constatărilor negative ale Comisiei. Potrivit reclamantei, Comisia a respins/a ignorat în mod efectiv orice informație sau argument suplimentar prezentat de reclamantă cu privire la situația sa de lipsă parțială de cooperare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe omisiunea Comisiei de a stabili o marjă de dumping corectă în conformitate cu articolul 2 alineatul (12) din regulamentul de bază, după ce a încălcat articolul 2 alineatul (3) și articolul 2 alineatul (4), a interpretat în mod eronat articolul 2 alineatul (9) și a săvârșit erori vădite de apreciere, precum și pe omisiunea Comisiei de a efectua o comparație echitabilă în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 3 alineatul (2) și a articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, precum și a articolului 3.1 din AAD, pe denaturarea probelor care i-au fost prezentate și pe săvârșirea unor erori vădite de apreciere de către aceasta, prin aprecierea eronată a indicatorilor de prejudiciu și nerealizarea unei examinări obiective a situației industriei Uniunii. Potrivit reclamantei, Comisia s-a bazat doar pe indicatori economici selectați referitori la situația industriei Uniunii și a neglijat indicatori-cheie care ar fi evidențiat o situație diferită, mai pozitivă a industriei Uniunii. Mai mult, potrivit reclamantei, Comisia a adoptat o abordare părtinitoare, favorizând constatările sale privind prejudiciul și denaturând probele aflate înaintea sa prin faptul că nu a examinat piețele „libere” și „captive” ale produsului în cauză în ansamblu și împreună pentru toți indicatorii și a ales să efectueze o „apreciere triplă” care a denaturat aprecierea globală.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, întrucât a apreciat în mod eronat legătura de cauzalitate dintre importurile despre care se pretinde că au făcut obiectul unui dumping și situația industriei Uniunii. De asemenea, potrivit reclamantei, Comisia nu și-a îndeplinit obligația de a nu atribui alți factori cauzatori de prejudicii importurilor despre care se pretinde au făcut obiectul unui dumping și a trecut cu vederea alți factori care, împreună sau separat, puteau să rupă legătura de cauzalitate.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe stabilirea în mod eronat de către Comisie a nivelului de eliminare a prejudiciului, prin încălcarea articolului 2 alineatul (9) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază și prin săvârșirea unei erori vădite de apreciere. În special, potrivit reclamantei, Comisia a stabilit o marjă de profit nerezonabilă și excesivă pentru industria Uniunii și a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin aplicarea, pentru marja de prejudiciu și, prin analogie, pentru ajustarea în vederea fixării unui preț de vânzare rezonabil, a unor costuri generale și administrative, precum și a unui profit realizat de un importator independent, prevăzut la articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

⁽²⁾ Acordul antidumping al OMC.

Acțiune introdusă la 2 noiembrie 2016 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Reprezentarea conturului unei elipse)

(Cauza T-754/16)

(2017/C 014/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, California, Statele Unite) (reprezentanți: E. Ochoa Santamaría și V. Rodríguez Pombo, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Xuebo Ye (Wenzhou, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene (Reprezentarea conturului unei elipse) – Cerere de înregistrare nr. 13 088 191

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 31 august 2016 în cauza R 2608/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii, în temeiul tuturor documentelor și al copiilor;
- declararea admisibilității probelor prezentate;
- admiterea acțiunii, anularea și constatarea caducității deciziei atacate, precum și refuzarea înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 13 088 191 prin aplicarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2016 – ArcelorMittal Belval & Differdange și ThyssenKrupp Steel Europe/ECHA

(Cauza T-762/16)

(2017/C 014/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ArcelorMittal Belval & Differdange SA (Esch-sur-Alzette, Luxemburg) și ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Germania) (reprezentanți: H. Scheidmann și M. Kottmann, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei ECHA din 26 septembrie 2016 (referință ATD/52/2016);
- în subsidiar, anularea Deciziei ECHA din 19 august 2016 (referință ATD/52/2016) în măsura în care prin aceasta se respinge cererea reclamantelor privind accesul la dosarul lor;
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul 2 prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001
 - Reclamantele susțin că decizia atacată aplică în mod greșit dispoziția menționată anterior, considerând în mod eronat că s-ar putea aduce atingere intereselor comerciale în caz de dezvăluire, și că decizia nu ține seama de interesele publice superioare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) a doua liniuță din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
 - Reclamantele susțin că decizia atacată încalcă dispoziția menționată anterior și că, contrar deciziei în cauză, documentele la care se solicită accesul fac parte din dosarul reclamantelor și, prin urmare, nu sunt excluse din domeniul de aplicare al dispoziției respective.

Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2016 – Paulini/BCE

(Cauza T-764/16)

(2017/C 014/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Jörn Paulini (Frankfurt pe Main, Germania) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE)

Concluziile

Reclamantul solicită Curții:

- anularea deciziei din 15 decembrie 2015, astfel cum a fost modificată la 10 februarie 2016, care informează reclamantul despre compensația care îi revine potrivit „Annual Salary and Bonus Review” (Exercițiul de revizuire anuală a salariilor și a primelor, denumit în continuare „ASBR”) pentru 2015;
- acordarea de despăgubiri reclamantului pentru prejudiciul material astfel cum este prezentat la punctele 99-103 din cadrul acțiunii introduse;
- acordarea de despăgubiri reclamantului pentru prejudiciul moral suferit, estimate la 10 000 EUR;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea orientărilor aferente ASBR pentru 2015 în măsura în care încalcă principiul nediscriminării, articolul 51 din Condițiile de încadrare în muncă, precum și articolele 12 și 21 din cartea Uniunii Europene. În subsidiar, nelegalitatea deciziei atacate în măsura în care încalcă orientările aferente ASBR pentru 2015 și este viciată de o eroare vădită de apreciere.

Reclamantul consideră că orientările aferente ASBR pentru 2015 sunt nelegale în măsura în care ele dezavantajează membrii personalului cu disponibilitate limitată pentru domeniul lor de activitate pentru motive aflate în afara controlului lor, cum sunt concediul medical, munca cu fracțiune de normă din cauza unei dizabilități sau dispensa temporară pentru activități în Comitetul pentru personal (ori o combinație între acestea), în comparație cu colegii lor disponibili cu normă întreagă pentru domeniul lor de activitate. Prin urmare, decizia atacată, care a fost adoptată în temeiul unor orientări aferente ASBR nelegale, este de asemenea nelegală.

În subsidiar, dacă orientările aferente ASBR pentru 2015 ar fi considerate legale, reclamantul susține totuși că decizia atacată încalcă aceste orientări în măsura în care perioadele sale de absență au fost utilizate în cazul său ca un element discriminatoriu și, mai mult, ar fi trebuit să fie luate în considerare ca o atitudine comportamentală pozitivă cu influență favorabilă în ceea ce privește compensația acordată potrivit ASBR. Toți factorii care trebuie să fie analizați în conformitate cu orientările aferente ASBR pentru 2015 ar fi trebuit să conducă la acordarea unei compensații mai mari potrivit ASBR.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea, în ceea ce privește aplicarea formulei pentru activitățile de reprezentare ale personalului dispensat temporar, a deciziei atacate în măsura în care nu a neutralizat absențele pentru concediu medical și încalcă astfel decizia din 18 decembrie 2008, principiul nediscriminării, articolele 12 și 21 din Carta Uniunii Europene și articolul 51 din Condițiile de încadrare în muncă. În subsidiar, în cazul în care decizia din 18 decembrie 2008 nu permite posibilitatea neutralizării concediului medical, se invocă o excepție de nelegalitate a deciziei din 18 decembrie 2008 în acest sens.

Reclamantul consideră că BCE trebuia să neutralizeze absența sa pentru concediu medical, astfel cum este reflectată în dispensa sa temporară pentru ianuarie și februarie 2015, atunci când a calculat compensația care îi revine potrivit ASBR pentru activitățile sale în calitate de membru al Comitetului pentru personal, utilizând formula cuprinsă în decizia din 18 decembrie 2008 privind formula ASBR referitoare la activitățile membrilor personalului în cadrul comitetului respectiv.

Dacă decizia din 18 decembrie 2008 nu permite o asemenea posibilitate, reclamantul contestă în prezenta cauză, în subsidiar, legalitatea deciziei menționate în acest sens, întrucât membrii Comitetului pentru personal a căror dispensă temporară a trebuit să fie redistribuită pentru motive de absență cauzată de boală sunt dezavantajați în raport cu colegii lor care lucrează cu normă întreagă, în pofida unor performanțe sau rezultate similare, și sunt dezavantajați din cauza activităților lor în cadrul Comitetului pentru personal.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea, în ceea ce privește practica rotunjirii, a deciziei BCE din 18 decembrie 2008 în măsura în care decizia respectivă nu permite rotunjirea în cazul membrilor Comitetului pentru personal. În subsidiar, dacă decizia din 18 decembrie 2008 permite rotunjirea în cazul membrilor Comitetului pentru personal, ea ar fi în mod vădit nejustificată și inadecvată în această privință.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantul a contestat legalitatea deciziei din 18 decembrie 2008 în măsura în care decizia menționată trebuie să fie interpretată în sensul că nu permite BCE să neutralizeze concediul medical al reclamantului atunci când aplică formula prevăzută pentru calcularea compensațiilor acordate potrivit ASBR. Prin motivul în cauză, el a contestat legalitatea deciziei respective doar în această privință. În plus, BCE practică rotunjirea rezultatului formulei, în vederea transunerii sale în etape, iar apoi transpune etapele rotunjite din nou în procente în vederea stabilirii creșterii de salariu care revine membrului personalului.

Reclamantul contestă practica menționată, care nu are un temei juridic în normele aplicabile și, în special, în decizia din 18 decembrie 2008. În subsidiar, dacă se va considera că decizia din 18 decembrie 2008 permite rotunjirea compensațiilor acordate potrivit ASBR membrilor Comitetului pentru personal, decizia respectivă ar fi nelegală în această privință întrucât ar fi în mod vădit nejustificată și inadecvată.

Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2016 – Picard/Comisia**(Cauza T-769/16)**

(2017/C 014/52)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Maxime Picard (Hettange-Grande, Franța) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de stabilire în mod anticipat a anumitor elemente ale drepturilor sale la pensie sau abținerea de a adopta o asemenea decizie impusă de statut rezultată din mesajul adresat la 4 ianuarie 2016 reclamantei de către un administrator din sectorul 001 „Pensii” al Unității 4 a PMO, indicându-i, ca răspuns la cererea sa din aceeași zi, că drepturile sale la pensie s-au modificat ca urmare a reangajării sale în cadrul grupei de funcții II de la 1 iunie 2014, vârsta la care ar avea dreptul la pensie pentru limită de vârstă ajungând la 66 de ani, iar rata de dobândire a drepturilor sale la pensie la 1,8 % începând cu 1 iunie 2014;
- anularea în măsura în care este nevoie a deciziei din 26 iulie 2016 a directorului direcției E a Direcției Generale Resurse Umane a Comisiei, în măsura în care aceasta respinge ca inadmisibilă, în lipsa unui act care lezează, și cu titlu subsidiar ca nefondată, reclamația din 1 aprilie 2016 a reclamantei împotriva deciziei sau a lipsei unei decizii rezultate din mesajul din 4 ianuarie 2016;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe o eroare de drept și pe încălcarea articolului 77 al doilea și al cincilea paragraf din Statutul funcționarilor (denumit în continuare „statutul”), precum și a articolului 21 al doilea paragraf și a articolului 22 alineatul (1) al doilea paragraf din anexa XIII la acesta, aplicabile în temeiul articolului 109 din Regimul aplicabil celorlalți agenți (RAA), de care ar fi afectat mesajul din 4 ianuarie 2016, în sensul că data încadrării în muncă luată în considerare pentru aplicarea acestor dispoziții statutare a fost cea din 1 iunie 2014, dată la care a intrat în vigoare contractul prin care reclamanta a avut acces la grupa de funcții II („GF II”) în temeiul articolului 87 alineatul (4) din RAA, în condițiile în care ar fi trebuit să se ia în considerare data de 1 iulie 2008, dată la care a intrat inițial în serviciul Comisiei, în calitate de agent contractual din grupa de funcții I.

Acest motiv se împarte în două aspecte:

- Primul aspect, întemeiat pe faptul că sectorul 1 al Unității 4 a Oficiului pentru gestionarea și plata drepturilor bănești individuale („PMO”) și directorul direcției E a Direcției Generale Resurse Umane a Comisiei („DGHR”) ar fi considerat în mod eronat, pentru motivul că contractul din 19 mai 2014 prin care reclamanta a fost încadrată în GF II era nou și condusese la o nouă recrutare, că articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf și articolul 21 al doilea paragraf din anexa XIII la statut nu îi erau aplicabile, astfel încât articolul 77 al doilea și al cincilea paragraf din statut îi era, în schimb, aplicabil, în condițiile în care data încadrării în muncă prevăzută la articolele 21 și 22 din anexa XIII este cea a primei recrutări.
- Al doilea aspect, întemeiat pe eroarea pe care sectorul 1 al Unității PMO și directorul direcției E a DGHR ar fi săvârșit-o de asemenea, considerând, pentru motivul că contractul din 19 mai 2014 prin care reclamanta a fost încadrată în GF II constituia o ruptură a continuității în cariera sa, că articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf și articolul 21 al doilea paragraf din anexa XIII la statut nu îi erau aplicabile, astfel încât articolul 77 al doilea și al cincilea paragraf din statut îi era, în schimb, aplicabil, în condițiile în care acest contract s-ar fi înscris în continuarea carierei sale întrucât ar fi avut drept obiect și efect reclasarea acestuia fără o altă schimbare a funcțiilor decât una formală.

Acțiune introdusă la 24 octombrie 2016 – Toontrack Music/EUIPO (EZMIX)**(Cauza T-771/16)**

(2017/C 014/53)

*Limba de procedură: suedeza***Părțile***Reclamantă:* Toontrack Music AB (Umeå, Suedia) (reprezentant: L.-E. Ström, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* Marca verbală a Uniunii Europene „EZMIX” – Cererea de înregistrare nr. 13 945 423*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27 iulie 2016 în cauza R 2436/2015-5**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b), al articolului 7 alineatul (1) litera (c), al articolului 7 alineatul (2), al articolului 43 și al articolului 65 din Regulamentul (UE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b), a articolului 7 alineatul (1) litera (c), a articolului 7 alineatul (2) și a articolului 43 din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2016 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell)**(Cauza T-776/16)**

(2017/C 014/54)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Germania) (reprezentant: C. Thiele, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* iCell AB (Älvdalen, Suedia)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „iCell”- cererea de înregistrare nr. 12 877 676*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15 septembrie 2016 în cauza R 2496/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate prin admiterea în totalitate a opoziției și prin respingerea cererii de înregistrare nr. 12 877 676
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 4 noiembrie 2016 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)**(Cauza T-777/16)**

(2017/C 014/55)

*Limba în care a fost formulată ațiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Germania) (reprezentant: C. Thiele, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: iCell AB (Älvdalen, Suedia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „iCell. Insulation Technology Made in Sweden” – cererea de înregistrare nr. 12 882 023

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 28 iulie 2016 în cauza R 181/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate prin admiterea opoziției în întregime și respingerea cererii de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene nr. 12 882 023;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 7 noiembrie 2016 – Rühland/EUIPO – 8 seasons design (Leuchten)**(Cauza T-779/16)**

(2017/C 014/56)

*Limba în care a fost formulată ațiunea: germana***Părțile**

Reclamant: Lothar Rühland (Wendeburg, Germania) (reprezentați: H. P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus și J. Engberding, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: 8 seasons design GmbH (Eschweiler, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamantul

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar „Leuchten” nr. 1 401 341-0006

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 8 iulie 2016 în cauza R 878/2015-3

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea cererii de declarare a nulității desenului sau modelului industrial nr. 0010402341-0006;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii desfășurate în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 6 din Regulamentul nr. 6/2002.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Puma și alții/Comisia

(Cauza T-781/16)

(2017/C 014/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Puma SE (Herzogenaurach, Germania) și alte 8 reclamante (reprezentant: E. Vermulst, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1395 al Comisiei din 18 august 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2016 L 225, p. 52);
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1647 al Comisiei din 13 septembrie 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și produse de Best Royal Co., Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co., Ltd, Freetrend Industrial Ltd. și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd., General Shoes Ltd., Golden Star Co., Ltd., Golden Top Company Co., Ltd., Kingmaker Footwear Co., Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2016 L 245, p. 16);

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1731 al Comisiei din 28 septembrie 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co. Ltd și Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexate C-659/13 și C-34/14 (JO 2016 L 262, p. 4) și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat în primul rând pe lipsa de competență a Comisiei în adoptarea regulamentelor contestate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a omis să furnizeze temeiul juridic concret pentru adoptarea regulamentelor contestate, cu încălcarea articolului 296 TFUE și că aceasta a încălcat dreptul reclamantelor la apărare și la protecție jurisdicțională efectivă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că redeschiderea procedurii privind încălțăminte, care fusese încheiată, și instituirea retroactivă a taxelor antidumping expirate pentru furnizorii reclamantelor i) sunt lipsite de temei juridic, sunt întemeiate pe o eroare vădită în aplicarea articolului 266 TFUE și a regulamentului de bază, îl încalcă pe acesta din urmă și ii) nu sunt conforme cu articolul 266 TFUE, încalcă articolul 5 alineatul (4) și sunt întemeiate pe un abuz de putere săvârșit de Comisie.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că impunerea retroactivă a taxelor prin intermediul celor trei regulamente contestate constituie o discriminare față de reclamante.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că modul în care au fost examinate cererile privind tratamentul rezervat societăților care funcționează în condițiile economiei de piață și tratamentul individual, formulate de furnizorii reclamantelor, era discriminatoriu și întemeiat pe un abuz de putere săvârșit de Comisie.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2016 – Timberland Europe/Comisia

(Cauza T-782/16)

(2017/C 014/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Timberland Europe BV (Enschede, Țările de Jos) (reprezentant: E. Vermulst, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1395 al Comisiei din 18 august 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexate C-659/13 și C-34/14 (JO 2016 L 225, p. 52);

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1647 al Comisiei din 13 septembrie 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și produse de Best Royal Co., Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co., Ltd, Freetrend Industrial Ltd. și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd., General Shoes Ltd., Golden Star Co., Ltd., Golden Top Company Co., Ltd., Kingmaker Footwear Co., Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2016 L 245, p. 16);
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1731 al Comisiei din 28 septembrie 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co. Ltd și Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2016 L 262, p. 4) și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat în primul rând pe lipsa de competență a Comisiei în adoptarea regulamentelor contestate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a omis să furnizeze temeiul juridic concret pentru adoptarea regulamentelor contestate, cu încălcarea articolului 296 TFUE și că aceasta a încălcat dreptul reclamantei la apărare și la protecție jurisdicțională efectivă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că redeschiderea procedurii privind încălțăminte, care fusese încheiată, și instituirea retroactivă a taxelor antidumping expirate pentru furnizorii reclamantei i) sunt lipsite de temei juridic, sunt întemeiate pe o eroare vădită în aplicarea articolului 266 TFUE și a regulamentului de bază, îl încalcă pe acesta din urmă și ii) nu sunt conforme cu articolul 266 TFUE, încalcă articolul 5 alineatul (4) și sunt întemeiate pe un abuz de putere săvârșit de Comisie.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că impunerea retroactivă a taxelor prin intermediul celor trei regulamente contestate constituie o discriminare față de reclamantă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că modul în care au fost examinate cererile privind tratamentul rezervat societăților care funcționează în condițiile economiei de piață și tratamentul individual, formulate de furnizorii reclamantei, era discriminatoriu și întemeiat pe un abuz de putere săvârșit de Comisie.

Acțiune introdusă la 10 noiembrie 2016 – De Geoffroy și alții/Parlamentul

(Cauza T-788/16)

(2017/C 014/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Dominique De Geoffroy (Bruxelles, Belgia) și 14 alții (reprezentanți: N. de Montigny și J.-N. Louis, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- să declare și să hotărască,
- anularea *Guidelines* privind concediile ale Parlamentului („*Guidelines on leave*”) publicate la 21 martie 2016;
- anularea deciziei din 13 iunie 2016 prin care s-a refuzat un concediu solicitat de domnul Stéphane Grosjean;
- anularea deciziei din 12 aprilie 2016 prin care s-a aprobat cererea de concediu a doamnei Françoise Joostens, dar s-au inclus zilele de concediu solicitate în cota de 3,5 zile;
- anularea deciziei din 2 iunie 2016 prin care s-a respins solicitarea de concediu a doamnei Françoise Joostens;
- în orice caz, obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa totală a motivării din partea părâtului, dat fiind lipsa de răspuns la reclamațiile introduse de reclamanți împotriva *Guidelines* privind concediile ale Parlamentului, publicate la 21 martie 2016 (denumite în continuare „*Guidelines* în litigiu”)
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o excepție de nelegalitate, care ar fi fost săvârșită prin adoptarea *Guidelines* în litigiu de către Parlament ca urmare a încălcării statutului funcționarilor și a drepturilor recunoscute prin normele interne privind gestionarea concediilor, precum și a încălcării drepturilor dobândite ale reclamanților.
 - Astfel, cei doi reclamanți, destinatari ai celor trei decizii individuale atacate, din 2 iunie 2016, din 13 iunie 2016, respectiv din 12 aprilie 2016, primele două decizii respingând concedii pe care le solicitaseră iar ultima aprobând cererea de concediu formulată de unul dintre ei, însă incluzând zilele de concediu solicitate în cota de 3,5 zile, consideră că respectivele decizii individuale invocă același motiv în scopul anulării acestor decizii.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe neconsultarea membrilor personalului Parlamentului cu ocazia adoptării de către acesta din urmă a *Guidelines* în litigiu, ceea ce ar echivala cu o încălcare a articolului 27 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa evaluării comparative a intereselor instituției cu cele ale interpreților, pe încălcarea principiului proporționalității, pe un abuz de drept, pe o eroare de apreciere și pe încălcarea principiului bunei administrări și a obligației de solitudine, care ar fi fost săvârșite de instituția părâtă prin adoptarea *Guidelines* în litigiu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe discriminarea generată între interpreți și ceilalți funcționari și agenți prin adoptarea *Guidelines* în litigiu.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor egalității și nediscriminării și pe încălcarea principiului securității juridice și previzibilității în ceea ce privește excepțiile și cazurile speciale prevăzute prin intermediul respectivelor *Guidelines*.

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2016 – InvoiceAuction B2B/EUIPO (INVOICE AUCTION)

(Cauza T-789/16)

(2017/C 014/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: InvoiceAuction B2B GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: C. Jonas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „INVOICE AUCTION” – cererea de înregistrare nr. 13 821 095

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 august 2016 în cauza R 2201/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2016 – C & J Clark International/Comisia

(Cauza T-790/16)

(2017/C 014/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: C & J Clark International Ltd (Somerset, Regatul Unit) (reprezentanți: A. Willems și S. De Knop, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1395 al Comisiei din 18 august 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2016, L 225, p. 52);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, întrucât a acționat fără un temei juridic valabil, Comisia a încălcat principiul atribuirii consacrat la articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin neadoptarea măsurilor necesare pe care le impune executarea Hotărârii din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, Comisia a încălcat articolul 266 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping la importurile de încălțăminte „care au fost efectuate în perioada de aplicare a [regulamentelor anulate]”, Comisia a încălcat articolul 1 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază ⁽¹⁾ și principiul securității juridice (neretroactivității).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping fără a efectua o nouă evaluare a interesului Uniunii, Comisia a încălcat articolul 21 din regulamentul de bază, dat fiind că, în orice caz, ar fi fost vădit eronat să se concluzioneze că instituirea unei taxe antidumping era în interesul Uniunii.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, întrucât a adoptat un act care depășește ceea ce este necesar pentru a-și atinge obiectivul, Comisia a încălcat articolul 5 alineatele (1) și (4) TUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – Real Madrid Club de Fútbol/Comisia

(Cauza T-791/16)

(2017/C 014/62)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Real Madrid Club de Fútbol (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Pérez-Bustamante și F. Löwhagen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- admiterea acțiunii,
- anularea în întregime a Deciziei Comisiei adoptate la 4 iulie 2016 în cazul SA.33754 (2013/C) (ex 2013/NN);
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În decizia atacată în speță, Comisia a considerat că o cesiune de terenuri între Real Madrid CF și municipalitatea din Madrid constituie un ajutor de stat întrucât terenurile care fac obiectul tranzacției au fost supraevaluate la 18,4 milioane de euro.

Decizia atacată se bazează pe nerespectarea de către municipalitatea din Madrid a convenției de executare din 1998, potrivit căreia aceasta se angajase să transfere parcela B-32, situată la Las Tablas, către Real Madrid CF. Municipalitatea din Madrid și Real Madrid CF au regularizat această situație prin acordul de tranzacție din 2011, potrivit căruia indemnizația Real Madrid CF lua forma cesiunii de terenuri sus-menționate.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE.

— În această privință, reclamanta susține că Comisia a săvârșit erori vădite atunci când a concluzionat că acordul de tranzacție din 2011 conferea un avantaj economic reclamantului și, prin urmare, constituia un ajutor de stat în favoarea sa. Prin acordul de tranzacție din 2011, municipalitatea din Madrid se limita să recunoască răspunderea sa pentru nerespectarea convenției de executare din 1998. În plus, Comisia nu a ținut seama, prin aplicarea principiului operatorului privat în economia de piață, ca urmare a faptului că alte opțiuni în afară de acordul de tranzacție din 2011, precum, spre exemplu, o acțiune în justiție, ar fi fost mult mai oneroase pentru municipalitatea din Madrid.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, precum și a principiului general al buneii administrări.

— În această privință, reclamantul susține că Comisia a săvârșit erori grave de apreciere atunci când și-a întemeiat concluziile pe o expertiză lipsită de valoare probantă și atunci când a respins celelalte evaluări ale parcelei B-32 incluse în dosar, fără a fi consultat expertul propriu sau orice alt expert cu o calificare adecvată.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 296 TFUE, precum și a principiului buneii administrări cu ocazia stabilirii valorii indemnizației acordate Real Madrid FC potrivit acordului de tranzacție din 2011.

— În această privință, reclamantul susține că Comisia nu a evaluat bunurile imobile care au fost cesionate reclamantului în temeiul acordului de tranzacție din 2011 cu titlu de despăgubire, ci a reținut, fără nicio motivare și fără a răspunde la argumentele detaliate expuse de reclamant cu privire la acest aspect, valoarea pe care le-a atribuit-o municipalitatea din Madrid, deși Comisia respinge pur și simplu alte evaluări (precum cea a parcelei B-32) realizate de municipalitatea din Madrid pe baza aceleiași metode.

Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2016 – Agricola J.M./EUIPO – Torres (CLOS DE LA TORRE)

(Cauza T-806/16)

(2017/C 014/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Agricola J.M. (Girona, Spania) (reprezentant: J. Clos Creus, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: reclamanta.

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „CLOS DE LA TORRE” – cererea de înregistrare nr. 13 029 533.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedura de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 28 iulie 2016 în cauza R 2099/2015-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 28 iulie 2016;

- anularea deciziei diviziei de opoziție din 7 august 2015 prin care s-a admis opoziția pentru toate produsele din clasa 33: *băuturi alcoolice, cu excepția berii*, respingând cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru toate produsele contestate;
- modificarea deciziilor anterioare și admiterea cererii de înregistrare a unei mărci formulate de reclamantă pentru toate produsele din clasa 33;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta cauză.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 și a jurisprudenței rezultând din cazuri similare acestei cauze.

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2016 – Jean Patou Worldwide/EUIPO – Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)

(Cauza T-808/16)

(2017/C 014/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Jean Patou Worldwide Ltd (Watford, Regatul Unit) (reprezentant: S. Baran, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Emboga, SA (Petrel, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „HISPANITAS JOY IS A CHOICE”

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 23 iunie 2016 în cauza R 235/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în fața Oficiului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2016 – For Tune/EUIPO – Simplicity trade (opus AETERNATUM)**(Cauza T-815/16)**

(2017/C 014/65)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: For Tune sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: K. Popławska, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Simplicity trade GmbH (Oelde, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementele verbale „opus AETERNATUM” – cererea de înregistrare nr. 11 024 296

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 septembrie 2016 în cauza R 152/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 13 octombrie 2016 – Axiom/Parlamentul**(Cauza T-392/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 014/66)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 326, 5.9.2016.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 octombrie 2016 – Maubert/Consiliul**(Cauza T-565/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 014/67)

Limba de procedură: franceza

Președintele Tribunalului a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene cu numărul F-137/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO